

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 684/92 af 16. marts 1992 om fælles regler for international personbefordring med bus 1
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 685/92 af 19. marts 1992 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug 10
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 686/92 af 19. marts 1992 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes 12
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 687/92 af 19. marts 1992 om fastsættelse af minimumsimpportafgifter for olivenolie samt importafgifter for andre produkter fra olivenolie-sektoren 14
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 688/92 af 19. marts 1992 om åbning af en løbende licitation vedrørende videresalg på det interne marked af 24 000 tons ris, som det spanske interventionsorgan ligger inde med 17
- ★ Kommissionens forordning (EØF) nr. 689/92 af 19. marts 1992 om fastsættelse af fremgangsmåden ved og betingelserne for interventionsorganernes overtagelse af korn 18
- ★ Kommissionens forordning (EØF) nr. 690/92 af 19. marts 1992 om en referencemetode til påvisning af komælkskasein i fåremælksost 23
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 691/92 af 19. marts 1992 om fastsættelse af de beløb, hvormed importafgiften for oksekød med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) nedsættes 33
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 692/92 af 19. marts 1992 om fastsættelse af støttebeløbet for olieholdige frø 35
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 693/92 af 19. marts 1992 om fastsættelse af støttebeløbet for bomuld 38

* Kommissionens forordning (EØF) nr. 694/92 af 19. marts 1992 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende de i Rådets forordning (EØF) nr. 3860/91 fastsatte gratis leverancer af levnedsmidler bestemt til befolkningerne i Albanien	39
* Kommissionens forordning (EØF) nr. 695/92 af 19. marts 1992 om ændring af forordning (EØF) nr. 859/89 om gennemførelsesbestemmelser for interventionsforanstaltninger for oksekød	42

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

92/167/EØF :

* Kommissionens afgørelse af 4. marts 1992 om oprettelse af et ekspertudvalg for transit af elektricitet gennem de overordnede net	43
--	----

92/168/EØF :

* Kommissionens beslutning af 4. marts 1992 om bemyndigelse af Grækenland til at begrænse handelen med frø af visse sorter af en landbrugsplanteart	46
---	----

92/169/EØF :

* Kommissionens afgørelse af 9. marts 1992 om suspension af undersøgelsesproceduren vedrørende en uretmæssig handelspraksis i den i Rådets forordning (EØF) nr. 2641/84 angivne betydning i form af pålæggelse i Japan af en havneafgift eller et havnegebyr, hvoraf provenuet anvendes til opbygning af en Harbour Management Fund (administrationsfond)	47
---	----

I

*(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)***RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 684/92**

af 16. marts 1992

om fælles regler for international personbefordring med busRÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 75,under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger :

I henhold til Traktatens artikel 75, stk. 1, litra a), skal der
som led i den fælles transportpolitik bl.a. fastsættes fælles
regler for international personbefordring ad landevej ;sådanne regler er fastsat ved forordning nr. 117/66/
EØF ⁽⁴⁾, forordning (EØF) nr. 516/72 ⁽⁵⁾ og forordning
(EØF) nr. 517/72 ⁽⁶⁾, og nærværende forordning anfægter
ikke den grad af liberalisering, som er opnået ved nævnte
forordninger ;fri bevægelighed for tjenesteydelser er et grundlæggende
princip i den fælles transportpolitik og indebærer, at
transportvirksomheder fra alle medlemsstaterne uden
forskelsbehandling på grundlag af nationalitet eller hjem-
sted skal have adgang til de internationale transportmar-
keder ;der bør på visse betingelser indføres en fleksibel ordning
for pendulkørsel med indlogering, for speciel rutekørselog for visse former for lejlighedsvis kørsel, således at
markedets krav kan imødekommes ;rutekørsel og pendulkørsel uden indlogering bør fortsat
kun kunne udføres på grundlag af tilladelser, men med
visse ændringer, navnlig for så vidt angår
fremgangsmåden for meddelelse af tilladelse ;det bør sikres, at Traktatens konkurrenceregler overhol-
des ;de administrative formaliteter bør lettes i videst muligt
omfang, uden at kontrol- og straffeforanstaltninger, som
kan sikre den korrekte anvendelse af denne forordning,
dog opgives ;medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstalt-
ninger til gennemførelsen af denne forordning ;Kommissionen skal forelægge en rapport om anvendelse
af denne forordning, og der bør på grundlag af denne
rapport træffes afgørelse om eventuelle fremtidige foran-
staltninger på området —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

AFDELING I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

*Artikel 1***Anvendelsesområde**1. Denne forordning finder anvendelse på international
personbefordring med bus på Fællesskabets område, som
udføres for andres eller for egen regning af transportvirk-
somheder, der er etableret i en medlemsstat i overens-
stemmelse med denne stats lovgivning, med køretøjer, der
er registreret i samme medlemsstat, og som ved deres⁽¹⁾ EFT nr. C 120 af 6. 5. 1987, s. 9,
EFT nr. C 301 af 26. 11. 1988, s. 5, og
EFT nr. C 31 af 7. 2. 1989, s. 9.⁽²⁾ EFT nr. C 94 af 11. 4. 1988, s. 126.⁽³⁾ EFT nr. C 356 af 31. 12. 1987, s. 62.⁽⁴⁾ EFT nr. 147 af 9. 8. 1966, s. 2688/66.⁽⁵⁾ EFT nr. L 67 af 20. 3. 1972, s. 13. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2778/78 (EFT nr. L 333 af 30. 11. 1978, s. 4).⁽⁶⁾ EFT nr. L 67 af 20. 3. 1972, s. 19. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1301/78 (EFT nr. L 158 af 16. 6. 1978, s. 1).

indretning og udstyr er egnede og bestemt til at befordre mere end ni personer, føreren indbefattet, samt på tomkørsel i forbindelse med disse former for befordring.

Den omstændighed, at kørslen afbrydes af en strækning, der tilbagelægges med en anden transportform, eller hvor der skiftes køretøj, berører ikke anvendelsen af denne forordning.

2. I forbindelse med befordring fra en medlemsstat til et tredjeland og omvendt finder denne forordning anvendelse på den strækning, der tilbagelægges på optagnings- eller afsætningsmedlemsstatens område, så snart den nødvendige aftale mellem Fællesskabet og det pågældende tredjeland er indgået.

3. Indtil der er indgået aftaler mellem Fællesskabet og de pågældende tredjelande, berører denne forordning ikke bestemmelser vedrørende den i stk. 2 omhandlede transport, som henhører under bilaterale aftaler mellem en medlemsstat og de pågældende tredjelande. Medlemsstaterne bestræber sig dog på at justere disse aftaler med henblik på overholdelse af princippet om, at der ikke må ske forskelsbehandling af transportvirksomheder i Fællesskabet.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning anvendes følgende definitioner:

1. Rutekørsel

1.1. Ved rutekørsel forstås personbefordring efter faste tidsintervaller og i en bestemt trafikforbindelse, hvor på- og afstigning kan ske ved forud fastsatte stoppesteder. Rutekørsel kan benyttes af alle, uanset om der eventuelt skal foretages reservation.

1.2. Uanset hvem der organiserer befordringen, betragtes befordring af bestemte kategorier af passagerer, hvorved andre passagerer udelukkes, ligeledes som rutekørsel, såfremt den finder sted på de i nr. 1.1 anførte betingelser. Den pågældende befordring betegnes som »speciel rutekørsel«.

Speciel rutekørsel omfatter bl.a.:

- a) befordring af arbejdstagere mellem bopæl og arbejde
- b) befordring af skoleelever og studerende mellem bopæl og uddannelsesinstitution
- c) befordring af militærpersonale og dets familie mellem oprindelsesstat og kaserneområde
- d) grænseoverskridende bytransport.

Det forhold, at den specielle kørsel tilrettelægges efter brugernes varierende behov, ændrer ikke dens karakter af rutekørsel.

1.3. Tilrettelæggelse af parallel eller midlertidig kørsel for samme passagerkreds som for den eksisterende rutekørsel, indsættelse af ekstra køretøjer og kørsel med mindre intervaller samt den omstændighed, at den eksisterende rutekørsel foretages uden stop ved visse stoppesteder eller med stop ved yderligere stoppesteder, er underkastet de samme regler som den eksisterende rutekørsel.

2. Pendulkørsel

2.1. Ved pendulkørsel forstås befordring, der er tilrettelagt med henblik på ved flere ud- og tilbageture at bringe en gruppe passagerer, der er organiseret på forhånd, fra samme afgangsområde til samme bestemmelsesområde. Disse grupper, der er sammensat af passagerer, der har tilbagelagt udturen, bringes ved en senere tur tilbage til afgangsstedet. Ved afgang- og bestemmelsesområde forstås henholdsvis afgang- og bestemmelsesstedet samt steder beliggende inden for en radius af 50 m herfra.

Uden for afgang- og bestemmelsesområdet kan grupper henholdsvis tages op eller sættes af på højst tre forskellige steder.

Afgang- eller bestemmelsesområdet og de øvrige optagnings- og afsætningssteder kan dække et eller flere medlemsstaters område.

2.2. Pendulkørsel med indlogering omfatter ud over transporten indlogering, med eller uden måltider, på bestemmelsesstedet og eventuelt under rejsen, af mindst 80 % af passagererne.

Passagerernes ophold på bestemmelsesstedet skal omfatte mindst to nætter.

Pendulkørsel med indlogering kan udføres af en gruppe transportvirksomheder, der handler på samme ordregivers vegne, og passagererne kan:

- foretage hjemrejsen med en anden transportvirksomhed fra samme gruppe end på udrejsen
- eller undervejs tage en tilsluttende forbindelse med en anden transportvirksomhed fra samme gruppe på et af medlemsstaternes områder.

Disse transportvirksomheders navne samt tilslutningspunkterne undervejs meddeles til vedkommende medlemsstaters kompetente myndigheder efter nærmere regler, som Kommissionen fastsætter efter høring af medlemsstaterne.

2.3. I nærværende nr. 2 forstås ved en gruppe, som er organiseret på forhånd, en gruppe, for hvem en ansvarlig organisation eller person i overensstemmelse med hjemstedsstatens regler har påtaget sig at indgå aftalen eller forestå den samlede betaling af ydelsen, eller fra hvem denne organisation eller person har modtaget alle bestillinger og betalinger inden afrejsen.

3. Lejlighedsvis kørsel

3.1. Ved lejlighedsvis kørsel forstås befording, der hverken svarer til definitionen af rutekørsel eller definitionen af pendulkørsel.

Sådan befording omfatter :

- a) rundture, dvs. kørsel, der udføres med ét og samme køretøj, som befører en eller flere grupper af passagerer, der er organiseret på forhånd, og bringer hver gruppe tilbage til afgangstedet
- b) kørsel
 - med grupper af passagerer, som er organiseret på forhånd, og hvor passagererne ikke bringes tilbage til afgangstedet under samme rejse, og
 - som i tilfælde af, at der er et ophold på bestemmelsesstedet, ligeledes omfatter indlogering eller andre turisttjenesteydelser, som ikke har tilknytning til befordingen eller indlogeringen
- c) kørsel, der tilrettelægges i forbindelse med særlige begivenheder såsom seminarer, konferencer samt kultur- og sportsarrangementer, og som ikke svarer til definitionerne i litra a) og b)
- d) kørsel, der er nævnt i bilaget til denne forordning
- e) kørsel, der ikke opfylder kriterierne i litra a) til d) kaldet øvrige former for kørsel.

3.2. I nærværende nr. 3 forstås ved en gruppe, som er organiseret på forhånd, en gruppe

- a) for hvem en ansvarlig organisation eller person i overensstemmelse med hjemstedsstatens regler har påtaget sig at indgå aftalen eller forestå den samlede betaling af ydelsen, eller fra hvem denne organisation eller person har modtaget alle bestillinger og betalinger inden afrejsen, og
- b) som mindst består af :
 - enten tolv personer
 - eller et antal personer, der svarer til 40 % eller mere af køretøjets kapacitet, føreren ikke indbefattet.

3.3. Kørsel som omhandlet i nærværende nr. 3 mister ikke sin karakter af lejlighedsvis kørsel, fordi den foretages med en vis regelmæssighed.

3.4. Lejlighedsvis kørsel kan udføres af en gruppe transportvirksomheder, der handler på samme ordregivers vegne, og passagererne kan tage en forbindelse

undervejs på et af medlemsstaternes områder med en anden transportvirksomhed fra samme gruppe.

Disse transportvirksomheders navne samt tilslutningspunkterne undervejs meddeles til vedkommende medlemsstats kompetente myndigheder efter nærmere regler, som Kommissionen fastsætter efter høring af medlemsstaterne.

4. Personbefordring for egen regning

Ved personbefordring for egen regning forstås personbefordring, som en virksomhed udfører for sine egne arbejdstagere, eller som en sammenslutning, der ikke arbejder med gevinst for øje, udfører for sine medlemmer inden for rammerne af sit formål, forudsat

- at personbefordring kun udgør en biaktivitet for virksomheden eller sammenslutningen
- at de benyttede køretøjer er virksomhedens eller sammenslutningens ejendom, er købt på afbetaling af den eller er omfattet af en langvarig leasing-aftale og føres af en ansat i virksomheden eller et medlem af sammenslutningen.

Artikel 3

Fri udøvelse af befordringsvirksomhed

1. En transportvirksomhed, der udfører personbefordring for andres regning i henhold til artikel 1, kan udføre denne befording, som defineret i artikel 2, uden forskelsbehandling på grundlag af nationalitet eller hjemsted, hvis den

- i den medlemsstat, hvor den har hjemsted, har tilladelse til at udføre personbefordring med bus i form af rutekørsel, pendulkørsel eller lejlighedsvis kørsel
- opfylder betingelserne i fællesskabsbestemmelserne om adgang til erhvervet med personbefordring ad landevej i indenlandsk og international transport
- overholder bestemmelserne om trafikikkerhed gældende for køretøjer og førere heraf.

2. En transportvirksomhed, der udfører personbefordring for egen regning i henhold til artikel 1, kan udføre befording, som defineret i artikel 13, uden forskelsbehandling på grundlag af nationalitet eller hjemsted, hvis den :

- i den medlemsstat, hvor den har hjemsted, har tilladelse til at udføre personbefordring med bus på de betingelser for adgang til markedet, der er fastsat i national lovgivning
- overholder bestemmelserne om trafikikkerhed gældende for køretøjer og førere heraf.

*Artikel 4***Adgang til markedet**

1. Der kræves ingen tilladelse for pendulkørsel med indlogering, som defineret i artikel 2, nr. 2.2, og for lejlighedsvis kørsel, som defineret i artikel 2, nr. 3.1, litra a), b), c) og d).
2. Der kræves ingen tilladelse for speciel rutekørsel, som defineret i artikel 2, nr. 1.2, andet afsnit, litra a), b), c) og d), hvis den er omfattet af en kontrakt mellem den, der har tilrettelagt kørslen, og transportvirksomheden.
3. Der kræves ligeledes ingen tilladelse for tomkørsel i forbindelse med den kørsel, der er omhandlet i stk. 1 og 2.
4. Rutekørsel og pendulkørsel uden indlogering kræver tilladelse efter artikel 5 til 10. Øvrige former for lejlighedsvis kørsel, der er defineret i artikel 2, nr. 3.1, litra e), samt anden rutekørsel eller speciel rutekørsel end den i stk. 2 i nærværende artikel nævnte, kræver ligeledes tilladelse efter disse artikler.
5. Ordningen for befordring for egen regning er fastlagt i artikel 13.

AFDELING II

RUTEKØRSEL OG PENDULKØRSEL UDEN INDLOGERING OG ANDEN KØRSEL, DER KRÆVER TILLADELSE*Artikel 5***Tilladelsens art**

1. Tilladelsen udstedes i transportvirksomhedens navn og kan ikke overdrages. Den virksomhed, der har fået tilladelsen, kan dog med den i artikel 6, stk. 1, nævnte myndigheds samtykke udføre befordringen gennem en underleverandør. I så fald angives navnet på sidstnævnte virksomhed og dens rolle som underleverandør på tilladelsen. Underleverandøren skal opfylde kravene i artikel 3, stk. 1.

Hvis rutekørsel eller pendulkørsel uden indlogering udføres af flere virksomheder i forening, udstedes tilladelsen i alle de deltagende virksomheders navn. Den udleveres til den ledende virksomhed med kopi til de øvrige virksomheder. Navnene på samtlige virksomheder angives på tilladelsen.

2. Tilladelserne gælder for højst fem år for rutekørsel og højst to år for pendulkørsel uden indlogering. Der kan fastsættes en kortere gyldighedsperiode enten på anmodning af ansøgeren, eller efter fælles overenskomst mellem

de kompetente myndigheder i de medlemsstater, på hvis område passagerer tages op eller sættes af.

3. Tilladelserne skal indeholde følgende oplysninger :
 - a) kørselens art
 - b) ruten, navnlig afgang- og bestemmelsessted
 - c) tilladelsens gyldighedsperiode
 - d) for rutekørsel stoppesteder og køreplaner.
4. Tilladelserne skal svare til en model, der er fastlagt af Kommissionen efter høring af medlemsstaterne.
5. Tilladelsen giver transportvirksomheden eller -virksomhederne ret til at udføre rutekørsel og pendulkørsel uden indlogering i alle de medlemsstater, hvis område ruten passerer.

*Artikel 6***Indgivelse af ansøgning om tilladelse**

1. Ansøgning om tilladelse indgives til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område udgangspunktet er beliggende, i det følgende benævnt »den tilladelsesudstedende myndighed».

I forbindelse med rutekørsel forstås ved udgangspunkt en af rutens endestationer.

2. Ansøgningerne skal svare til en model, der er fastlagt af Kommissionen efter høring af medlemsstaterne.
3. Ansøgeren afgiver til støtte for sin ansøgning om tilladelse alle yderligere oplysninger, som han skønner relevante, eller som den tilladelsesudstedende myndighed anmoder om.

*Artikel 7***Procedure for udstedelse af tilladelser**

1. Tilladelse gives efter aftale med de kompetente myndigheder i alle de medlemsstater, på hvis område passagerer tages op eller sættes af. Den tilladelsesudstedende myndighed sender de pågældende medlemsstater og de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvis område der køres igennem, uden at passagerer tages op eller sættes af, en kopi af ansøgningen samt af eventuelle andre relevante dokumenter og anfører sin egen vurdering.
2. De kompetente myndigheder i de medlemsstater, der er blevet anmodet om at give deres samtykke, meddeler den tilladelsesudstedende myndighed deres beslutning i løbet af to måneder. Denne frist regnes fra dagen for modtagelse af anmodningen. Har den tilladelsesudstedende myndighed ikke modtaget svar inden for nævnte frist, anses de pågældende myndigheder for at have givet deres godkendelse.

Myndighederne i de medlemsstater, hvis område der køres igennem, uden at passagerer tages op eller sættes af, kan meddele den tilladelsesudstedende myndighed deres bemærkninger inden for den i første afsnit fastsatte frist.

3. Den tilladelsesudstedende myndighed træffer afgørelse om ansøgningen inden tre måneder efter dagen for modtagelse af ansøgningen, jf. dog stk. 7 og 8.

4. a) Ansøgningen kan afslås,

- hvis ansøgeren ikke er i stand til at udføre den kørsel, for hvilken der ansøges om tilladelse, med materiel, som han har direkte råderet over
- hvis ansøgeren tidligere har overtrådt nationale eller internationale regler om vejtransport, herunder navnlig betingelser og krav i forbindelse med en tilladelse til at udføre international personbefordring, eller har begået alvorlige overtrædelser af bestemmelserne om trafikikkerhed, især vedrørende køretøjer og førernes køre- og hviletid
- hvis betingelserne for udstedelse af tilladelse ikke er opfyldt i forbindelse med en ansøgning om fornyelse af en tilladelse

b) ansøgningen kan ligeledes afslås,

- i) hvis det påvises, at den kørsel, for hvilken der ansøges om tilladelse, direkte vil kunne true en virksomhed, der udfører rutekørsel, for hvilken der allerede er givet tilladelse, bortset fra det tilfælde, hvor den pågældende rutekørsel kun udføres af en enkelt transportvirksomhed eller gruppe af transportvirksomheder; eller
- ii) hvis det påvises, at nævnte kørsel i alvorlig grad vil true levedygtigheden af tilsvarende jernbanekørsel på de pågældende direkte forbindelser
- iii) hvis det viser sig, at der kun ansøges om tilladelse til at udføre den mest indbringende af de kørselsformer, der findes på de pågældende forbindelser.

Den omstændighed, at en transportvirksomhed tilbyder priser, der er lavere end de priser, som andre vej- eller jernbanetransportvirksomheder tilbyder, eller den omstændighed, at andre vej- eller jernbanetransportvirksomheder allerede udfører kørsel på den pågældende forbindelse, kan ikke i sig selv begrunde, at ansøgningen afslås.

5. Den tilladelsesudstedende myndighed kan kun afslå ansøgninger af grunde, der er forenelige med denne forordning.

6. Hvis der på grundlag af den i stk. 1 nævnte procedure ikke opnås den nødvendige enighed, kan sagen forelægges for Kommissionen inden for den i stk. 3 fastsatte frist.

7. Efter at have hørt de berørte medlemsstater træffer Kommissionen inden seks uger en beslutning, som får virkning senest 30 dage efter, at den er meddelt de berørte medlemsstater.

8. Kommissionens beslutning er gyldig, indtil der opnås enighed mellem de berørte medlemsstater.

9. Når proceduren i denne artikel er afsluttet, giver den tilladelsesudstedende myndighed alle de i stk. 1 nævnte myndigheder meddelelse herom og sender dem eventuelt en kopi af tilladelsen; de kompetente myndigheder i transitstaterne kan give afkald på denne meddelelse.

Artikel 8

Udstedelse og fornyelse af tilladelse

1. Når proceduren i artikel 7 er afsluttet, giver den tilladelsesudstedende myndighed tilladelse eller afslår ansøgningen formelt.

2. Afslag på en ansøgning skal begrundes. Medlemsstaterne sikrer, at transportvirksomhederne har mulighed for at forsvare deres interesser, hvis deres ansøgning afslås.

3. Artikel 7 finder tilsvarende anvendelse på ansøgninger om fornyelse af en tilladelse eller om ændring af de betingelser, hvorunder den pågældende kørsel skal udføres.

I tilfælde af en mindre ændring af betingelserne for kørslen, navnlig tilpasning af takster og køreplan, er det tilstrækkeligt, at den tilladelsesudstedende myndighed meddeler de øvrige berørte medlemsstater disse oplysninger.

De berørte medlemsstater kan desuden aftale, at den tilladelsesudstedende myndighed på egen hånd kan træffe beslutning om ændring af betingelserne for kørslen.

Artikel 9

Tilladelsens ophør

1. En tilladelse til rutekørsel ophører ved gyldighedsperiodens udløb eller tre måneder efter, at den tilladelsesudstedende myndighed fra indehaveren af tilladelsen har modtaget meddelelse om, at han agter at ophøre med at drive ruten, jf. dog artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1191/69⁽¹⁾. Meddelelsen skal begrundes.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 af 26. juni 1969 om medlemsstaternes fremgangsmåde med hensyn til de med grebet offentlig tjeneste forbundne forpligtelser inden for sektoren for transporter med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje (EFT nr. L 156 af 28. 6. 1969, s. 1). Forordningen er senest ændret forordning (EØF) nr. 1893/91 (EFT nr. L 169 af 29. 6. 1991, s. 1).

2. Bortfalder transportbehovet, nedsættes fristen i stk. 1 til en måned.
3. Den tilladelsesudstedende myndighed underretter de kompetente myndigheder i de andre berørte medlemsstater om tilladelsens ophør.
4. En tilladelse til pendulkørsel uden indlogering ophører på det tidspunkt, som indehaveren har anført i meddelelsen til den tilladelsesudstedende myndighed.
5. Indehaveren af tilladelsen skal ved passende bekendtgørelse og med en måneds varsel underrette brugerne om, at kørslen indstilles.

Artikel 10

Transportvirksomhedernes forpligtelser

1. En transportvirksomhed, der udfører rutekørsel, skal, undtagen i tilfælde af force majeure og indtil tilladelsesperiodens udløb, træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at befordringen opfylder kravene med hensyn til kontinuitet, regelmæssighed og kapacitet samt de øvrige vilkår, som er fastsat af den kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3.
2. Transportvirksomheden skal bekendtgøre rute, stoppesteder, køreplan, takster og de øvrige vilkår for driften, i det omfang disse ikke er fastsat i lovgivningen, således at oplysningerne er let tilgængelige for alle brugere.
3. Med forbehold af forordning (EØF) nr. 1191/69 kan de berørte medlemsstater, efter fælles overenskomst og efter aftale med tilladelsens indehaver, ændre vilkårene for driften af en rute.

AFDELING III

LEJLIGHEDSVIS KØRSEL, PENDULKØRSEL MED INDLOGERING OG ANDEN KØRSEL, DER IKKE KRÆVER TILLADELSE

Artikel 11

Kontroldokument

1. De former for kørsel, der er nævnt i artikel 4, stk. 1, finder sted i henhold til et kontroldokument.
2. Kontroldokumentet består af et kørselsblad og et hæfte med oversættelserne af kørselsbladet.
3. Transportvirksomheder, der udfører lejlighedsvis kørsel, pendulkørsel med indlogering og anden kørsel, der ikke kræver tilladelse, skal udfylde et kørselsblad inden hver tur.
4. Kørselsbladet skal mindst indeholde følgende oplysninger:
 - a) kørselens art
 - b) hovedruten
 - c) i tilfælde af pendulkørsel med indlogering varighed, dato eller ugedag for ud- og hjemrejse, afgang- og

bestemmelsesområdet samt de steder, hvor passagerer tages op og sættes af

d) den eller de berørte transportvirksomheder.

5. Kørselsbladshæfterne udleveres af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor transportvirksomheden har hjemsted, eller af et andet af disse myndigheder udpeget organ.

6. Kommissionen fastlægger efter høring af medlemsstaterne en model for kontroldokumentet samt de nærmere bestemmelser for anvendelsen af dette dokument.

Artikel 12

Lokale udflugter

I forbindelse med international pendulkørsel med indlogering og international lejlighedsvis kørsel kan en transportvirksomhed udføre lejlighedsvis kørsel (lokale udflugter) i en anden medlemsstat end den, hvori den har hjemsted.

Denne kørsel skal foregå med passagerer, som ikke har bopæl i den pågældende stat, og som forudgående er blevet befordret af samme transportvirksomhed i en af de i stk. 1 nævnte former for international kørsel, og skal foretages med samme køretøj eller et køretøj fra samme transportvirksomhed eller gruppe af transportvirksomheder.

AFDELING IV

BEFORDRING FOR EGEN REGNING

Artikel 13

1. Befordring ad vej for egen regning som defineret i artikel 2, nr. 4, er fritaget for enhver ordning med tilladelser og er underkastet en ordning med attester.
2. Der kræves tilladelse som omhandlet i artikel 5 til 10 for befordring ad vej for egen regning bortset fra de former for befordring, som er defineret i artikel 2, nr. 4.
3. De i stk. 1 omhandlede attester udstedes af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor køretøjet er registreret, og gælder for hele strækningen, herunder transitstrækningen.

De skal svare til en model, der er fastlagt af Kommissionen efter høring af medlemsstaterne.

AFDELING V

KONTROL OG SANKTIONER

Artikel 14

Rejsehjemmel

1. Passagerer, som benytter rutekørsel eller pendulkørsel, med undtagelse af speciel rutekørsel, skal under hele turen medføre en individuel eller kollektiv rejsehjemmel med angivelse af:

- afgang- og bestemmelsessted, og i givet fald om der er tale om en returbillet
- rejsehjemlens gyldighedsperiode
- takst og for passagerer, der har betalt for indlogering, turens samlede pris inklusive indlogering, samt hoteltets navn.

2. Den i stk. 1 omhandlede rejsehjemmel forevises på forlangende for enhver hertil bemyndiget kontrollør.

Artikel 15

Kontrol under befordringen og i virksomhederne

1. Tilladelsen eller kontrol dokumentet medføres i køretøjet og forevises på forlangende for enhver bemyndiget kontrollør.

I de i artikel 4, stk. 2, nævnte tilfælde erstatter kontrakten eller en bekræftet kopi heraf kontrol dokumentet.

2. Transportvirksomheder, der udfører international personbefordring med bus, skal tillade kontrol med henblik på at sikre, at driften udføres forskriftsmæssigt, særlig med hensyn til køre- og hviletider. Som led i gennemførelsen af denne forordning er kontrollørerne bemyndiget til:

- a) at kontrollere bøger og andre dokumenter vedrørende virksomhedens drift
- b) at tage kopier eller uddrag af bøger og dokumenter på stedet
- c) at få adgang til alle virksomhedens kontorer, anlæg og køretøjer
- d) at få udleveret alle oplysninger, der findes i bøger, dokumenter og databanker.

Artikel 16

Gensidig assistance

1. Medlemsstaterne giver på anmodning hinanden enhver relevant oplysning, de er i besiddelse af, om:

- overtrædelser af denne forordning og af andre fællesskabsregler om international personbefordring med bus, begået på deres eget område af en transportvirksomhed fra en anden medlemsstat, samt om iværksatte sanktioner
- sanktioner, der er iværksat over for egne transportvirksomheder for overtrædelser begået på en anden medlemsstats område.

2. Den tilladelsesudstedende myndighed tilbagekalder en tilladelse, hvis indehaveren ikke længere opfylder de betingelser, som har været bestemmende for udstedelsen af denne tilladelse i medfør af denne forordning, og navnlig hvis anmodning herom fremsættes af den medlemsstat, hvor transportvirksomheden har hjemsted. Den tilladelsesudstedende myndighed underretter omgående de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat.

3. Medlemsstaternes kompetente myndigheder forbyder en transportvirksomhed at udføre international personbefordring efter denne forordning, hvis virksomheden gentagne gange har begået alvorlige overtrædelser af bestemmelserne om trafikikkerhed, især vedrørende køretøjer og førernes køre- og hviletid.

AFDELING VI

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 17

Overgangsbestemmelser

Tilladelser til kørsel, som allerede er givet på tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden, gælder fortsat indtil deres udløb, for så vidt der kræves tilladelse for den pågældende kørsel.

Artikel 18

Aftaler mellem medlemsstater

1. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale og multilaterale aftaler med henblik på større liberalisering af den virksomhed, der er omfattet af denne forordning, navnlig for så vidt angår ordningen med tilladelser og forenklingen af eller fritagelsen for kontrol dokumenter.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om aftaler, der indgås i henhold til stk. 1.

Artikel 19

Gennemførelse

Medlemsstaterne træffer inden den 1. juni 1992 og efter høring af Kommissionen de foranstaltninger, der er nødvendige til gennemførelse af denne forordning, og meddeler disse til Kommissionen.

Medlemsstaterne træffer navnlig foranstaltninger vedrørende midler til kontrol samt sanktioner ved overtrædelse. De sikrer, at alle sådanne foranstaltninger gennemføres uden forskelsbehandling på grundlag af transportvirksomhedens nationalitet eller hjemsted.

Artikel 20

Rapport og forslag fra Kommissionen

1. Kommissionen aflægger rapport til Rådet inden den 1. juli 1995 om gennemførelsen af denne forordning. Inden den 1. januar 1996 forelægger den Rådet et forslag til forordning om forenkling af procedurerne, herunder — afhængigt af rapportens konklusioner — afskaffelse af tilladelserne.

2. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal inden den 1. januar 1997 på grundlag af det i stk. 1 nævnte forslag fra Kommissionen.

Artikel 21

Ophævelse

1. Forordning nr. 117/66/EØF, (EØF) nr. 516/72 og (EØF) nr. 517/72 ophæves.

2. Henvisninger til de ophævede forordninger skal anses for henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 22

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juni 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. marts 1992.

På Rådets vegne

Jorge BRAGA DE MACEDO

Formand

BILAG**Kørsel som omhandlet i artikel 2, nr. 3.1, litra d)**

Sådan kørsel omfatter

- 1) rundture uden optagning af nye passagerer undervejs, dvs. kørsel, der udføres med ét og samme køretøj, som på hele strækningen befordrer den samme gruppe passagerer og bringer den tilbage til afgangsstedet
 - 2) kørsel, der omfatter kørsel med passagerer fra et afgangssted til et bestemmelsessted efterfulgt af tomkørsel til køretøjets afgangssted
 - 3) kørsel med forudgående tomkørsel fra en medlemsstat til en anden medlemsstat, på hvis område der finder optagning og afsætning af passagerer sted, forudsat at disse passagerer :
 - er grupperet efter befordringsaftaler, som er indgået inden deres ankomst til det land, hvor optagningen eller afsætningen finder sted, eller
 - tidligere af samme transportvirksomhed er blevet befordret på de i punkt 2 ovenfor fastsatte betingelser i det land, hvor de er taget op, og befordret ud af dette land, eller
 - er blevet inviteret til at tage til en anden medlemsstat, idet befordringsudgifterne afholdes af den inviterende person. Passagererne skal udgøre en homogen gruppe, som ikke udelukkende må være dannet med henblik på denne rejse.
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 685/92

af 19. marts 1992

om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3577/90⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 5,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurs, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90⁽⁴⁾, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger :

De importafgifter, som skal opkræves ved indførsel af korn, mel af hvede og rug og grove gryn og fine gryn af hvede, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 594/92⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne ;

for at sikre, at ordningen med importafgifter fungerer normalt, skal der ved beregningen af disse beløb :

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers

centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor ;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 18. marts 1992 ;

ovennævnte justeringsfaktor anvendes på alle elementer til beregning af importafgifterne, herunder ækvivalenskoeficienterne ;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 594/92 på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 2727/75 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. marts 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. marts 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 23.⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.⁽⁴⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.⁽⁵⁾ EFT nr. L 64 af 10. 3. 1992, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 19. marts 1992 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(ECU/ton)

KN-kode	Importafgifter (°)
0709 90 60	127,91 (°) (°)
0712 90 19	127,91 (°) (°)
1001 10 10	165,03 (°) (°) (10)
1001 10 90	165,03 (°) (°) (10)
1001 90 91	142,84
1001 90 99	142,84 (11)
1002 00 00	163,00 (°)
1003 00 10	142,50
1003 00 90	142,50 (11)
1004 00 10	121,00
1004 00 90	121,00
1005 10 90	127,91 (°) (°)
1005 90 00	127,91 (°) (°)
1007 00 90	138,96 (°)
1008 10 00	52,97 (11)
1008 20 00	122,48 (°)
1008 30 00	63,85 (°)
1008 90 10	(°)
1008 90 90	63,85
1101 00 00	212,80 (°) (11)
1102 10 00	241,27 (°)
1103 11 10	269,30 (°) (10)
1103 11 90	228,48 (°)

(°) For hård hvede med oprindelse i Marokko, som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

(°) I henhold til forordning (EØF) nr. 715/90 opkræves ingen importafgift ved direkte indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet og territorier i de franske oversøiske departementer.

(°) For majs med oprindelse i AVS-staterne nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 1,81 ECU pr. ton.

(°) For hirse og sorghum med oprindelse i AVS-staterne opkræves importafgiften ved indførsel i Fællesskabet i henhold til forordning (EØF) nr. 715/90.

(°) For hård hvede og kanariefrø, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

(°) Den importafgift, der skal opkræves for rug, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2622/71.

(°) Ved import af det under KN-kode 1008 90 10 henhørende produkt (triticale) opkræves dog importafgiften for rug.

(°) Ved indførsel til Portugal forhøjes importafgiften med det beløb, der er fastsat i artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3808/90.

(°) Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT, medmindre stk. 4 i samme artikel finder anvendelse.

(10) Der skal i overensstemmelse med artikel 101, stk. 4, i afgørelse 91/482/EØF opkræves et beløb svarende til det beløb, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 1825/91.

(11) Produkter henhørende under denne kode, der indføres i forbindelse med interimsaftalerne mellem Polen, Tjekkoslaviet eller Ungarn og Fællesskabet, og for hvilke der fremlægges et varecertifikat EUR 1, der er udstedt på de i forordning (EØF) nr. 585/92 fastsatte betingelser, er undergivet importafgifterne i bilaget til nævnte forordning.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 686/92

af 19. marts 1992

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75
af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for
korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3577/
90⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 6,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85
af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de veksels-
kurser, der skal anvendes inden for den fælles land-
brugspolitik rammer⁽³⁾, senest ændret ved forordning
(EØF) nr. 2205/90⁽⁴⁾, særlig artikel 3,

ud fra følgende betragtninger:

De præmier, hvormed importafgifterne for korn og
malt skal forhøjes, er fastsat ved Kommissionens forord-
ning (EØF) nr. 1845/91⁽⁵⁾, og de senere forordninger, der
ændrer denne;for at sikre, at ordningen med importafgifter fungerer
normalt, skal der ved beregningen af disse beløb:— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes
inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes
en omregningskurs, der er baseret på disse valutaerscentralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1,
sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte
korrektionsfaktor— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag
af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i
De Europæiske Fællesskabers Tidende, C-udgaven, i
en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i
foregående led omhandlede faktor;disse kurser er de kurser, der noteres fra den
18. marts 1992;de nuværende cif-priser, herunder cif-priserne ved
terminskøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for
tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overens-
stemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhand-
lede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for
korn og malt kommende fra tredjelande skal forhøjes,
fastsættes som angivet i bilaget.*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 20. marts 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. marts 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 23.⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.⁽⁴⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.⁽⁵⁾ EFT nr. L 168 af 29. 6. 1991, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 19. marts 1992 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

A. Korn og mel*(ECU/ton)*

KN-kode	Løbende måned	1. term.	2. term.	3. term.
	3	4	5	6
0709 90 60	0	4,05	4,05	4,03
0712 90 19	0	4,05	4,05	4,03
1001 10 10	0	5,64	5,64	5,64
1001 10 90	0	5,64	5,64	5,64
1001 90 91	0	3,53	3,53	3,53
1001 90 99	0	3,53	3,53	3,53
1002 00 00	0	0	0	0
1003 00 10	0	0	0	0
1003 00 90	0	0	0	0
1004 00 10	0	0	0	0
1004 00 90	0	0	0	0
1005 10 90	0	4,05	4,05	4,03
1005 90 00	0	4,05	4,05	4,03
1007 00 90	0	0	0	0
1008 10 00	0	0	0	0
1008 20 00	0	0	0	0
1008 30 00	0	0	0	0
1008 90 90	0	0	0	0
1101 00 00	0	4,94	4,94	4,94

B. Malt*(ECU/ton)*

KN-kode	Løbende måned	1. term.	2. term.	3. term.	4. term.
	3	4	5	6	7
1107 10 11	0	6,28	6,28	6,28	6,28
1107 10 19	0	4,69	4,69	4,69	4,69
1107 10 91	0	0	0	0	0
1107 10 99	0	0	0	0	0
1107 20 00	0	0	0	0	0

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 687/92

af 19. marts 1992

om fastsættelse af minimumsimpportafgifter for olivenolie samt importafgifter for andre produkter fra olivenoliesektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1720/91⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1514/76 af 24. juni 1976 om indførsel af olivenolie med oprindelse i Algeriet⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 728/91⁽⁴⁾, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1521/76 af 24. juni 1976 om indførsel af olivenolie med oprindelse i Marokko⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 729/91⁽⁶⁾, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1508/76 af 24. juni 1976 om indførsel af olivenolie med oprindelse i Tunesien⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 413/86⁽⁸⁾, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 af 17. maj 1977 om indførsel til Fællesskabet af visse landbrugsprodukter med oprindelse i Tyrkiet⁽⁹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 730/91⁽¹⁰⁾, særlig artikel 10, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1620/77 af 18. juli 1977 om indførsel af olivenolie fra Libanon⁽¹¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EØF) nr. 3131/78⁽¹²⁾, ændret ved akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, besluttede Kommissionen at anvende licitationsproceduren for fastsættelsen af importafgifter for olivenolie;

i artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 2751/78 af 23. november 1978 om almindelige regler for fastsættelse af importafgiften for olivenolie ved licitation⁽¹³⁾ er det fastsat, at minimumsafgiften skal fastsættes for hvert af de pågældende produkter på grundlag af en undersøgelse af situationen, dels på verdensmarkedet og dels på Fællesskabets marked, samt de afgiftssatser tilbudsgiverne har anført;

ved opkrævelsen af afgiften skal der tages hensyn til bestemmelserne i aftalerne mellem Fællesskabet og visse tredjelande; således skal afgiften for disse lande fastsættes på grundlag af den afgift, der skal opkræves ved indførsel fra andre tredjelande;

med hensyn til Tyrkiet og Maghreb-landene bør man ikke forud ansætte det tillægsbeløb, der skal fastsættes i henhold til aftalerne mellem Fællesskabet og disse tredjelande;

ifølge artikel 101, stk. 1, i Rådets afgørelse 91/482/EØF af 25. juli 1991 om de oversøiske landes og territoriers association med det Europæiske Økonomiske Fællesskab⁽¹⁴⁾ opkræves der ingen afgifter ved import af produkter med oprindelse i de oversøiske lande og territorier; dog opkræves der ifølge artikel 101, stk. 4, i ovennævnte afgørelse et særligt beløb ved import af visse produkter med oprindelse i de oversøiske lande og territorier for at undgå, at produkter med oprindelse i disse lande behandles gunstigere end tilsvarende produkter, der importeres fra Spanien og Portugal til Fællesskabet i dets sammensætning pr. 31. december 1985;

gennemførelsen af ovennævnte bestemmelser for de afgiftssatser, tilbudsgiverne har anført den 16. og 17. marts 1992 indebærer, at minimumsimpportafgifterne fastsættes som anført i bilag I til denne forordning;

afgiften, der skal opkræves ved indførsel af oliven henhørende under KN-kode 0709 90 39 og 0711 20 90 samt produkter henhørende under KN-kode 1522 00 31, 1522 00 39 og 2306 90 19, skal beregnes ud fra den minimumsimpportafgift, der gælder for den mængde olivenolie, disse produkter indeholder; dog kan afgiften for olivenolie ikke ligge under et forud fastsat beløb svarende til 8 % af værdien af det indførte produkt; disse bestemmelser medfører, at afgifterne fastsættes som anført i bilag II til nærværende forordning —

⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 162 af 26. 6. 1991, s. 27.

⁽³⁾ EFT nr. L 169 af 28. 6. 1976, s. 24.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 80 af 27. 3. 1991, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 169 af 28. 6. 1976, s. 43.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 80 af 27. 3. 1991, s. 2.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 169 af 28. 6. 1976, s. 9.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 48 af 26. 2. 1986, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 142 af 9. 6. 1977, s. 10.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 80 af 27. 3. 1991, s. 3.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 181 af 21. 7. 1977, s. 4.

⁽¹²⁾ EFT nr. L 370 af 30. 12. 1978, s. 60.

⁽¹³⁾ EFT nr. L 331 af 28. 11. 1978, s. 6.

⁽¹⁴⁾ EFT nr. L 263 af 19. 9. 1991, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Minimumsimportafgifterne for olivenolie er fastsat i bilag I.

Artikel 2

Afgifterne for indførsel af andre produkter fra olivenolie-sektoren er fastsat i bilag II.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 20. marts 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. marts 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Minimumsimportafgifter i olivenoliesektoren (*)

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelande
1509 10 10	72,00 (*)
1509 10 90	72,00 (*)
1509 90 00	83,00 (*)
1510 00 10	77,00 (*)
1510 00 90	122,00 (*)

(*) Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT. Dog skal der i overensstemmelse med artikel 101, stk. 4, i nævnte afgørelse opkræves et beløb svarende til det beløb, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 3148/91.

(*) I forbindelse med indførsel af olie, henhørende under denne KN-kode, som helt og holdent er fremstillet i et af nedennævnte lande og transporteret direkte fra disse lande til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med:

a) Libanon: 0,60 ECU/100 kg;

b) Tyrkiet: 11,48 ECU/100 kg (*), såfremt importøren fremlægger bevis for, at han har refunderet den eksportafgift, der er indført af dette land; denne tilbagebetaling må dog ikke overskride den gældende afgift;

c) Algeriet, Tunesien og Marokko: 12,69 ECU/100 kg (*), såfremt importøren fremlægger bevis for, at han har refunderet den eksportafgift, der er indført af dette land; denne tilbagebetaling må dog ikke overskride den gældende afgift.

(*) Disse beløb kan forhøjes med et tillægsbeløb, som fastsættes af Fællesskabet og de pågældende tredjelande.

(*) I forbindelse med indførsel af olie, henhørende under denne KN-kode:

a) som helt og holdent er fremstillet i Algeriet, Marokko eller Tunesien og transporteret direkte fra disse lande til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 3,86 ECU/100 kg;

b) som helt og holdent er fremstillet i Tyrkiet og transporteret direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 3,09 ECU/100 kg.

(*) I forbindelse med indførsel af olie, henhørende under denne KN-kode:

a) som helt og holdent er fremstillet i Algeriet, Marokko eller Tunesien og transporteret direkte fra disse lande til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 7,25 ECU/100 kg;

b) som helt og holdent er fremstillet i Tyrkiet og transporteret direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 5,80 ECU/100 kg.

BILAG II

Importafgifter for andre produkter fra olivenoliesektoren (*)

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelande
0709 90 39	15,84
0711 20 90	15,84
1522 00 31	36,00
1522 00 39	57,60
2306 90 19	6,16

(*) Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT. Dog skal der i overensstemmelse med artikel 101, stk. 4, i nævnte afgørelse opkræves et beløb svarende til det beløb, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 3148/91.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 688/92

af 19. marts 1992

om åbning af en løbende licitation vedrørende videresalg på det interne marked af 24 000 tons ris, som det spanske interventionsorgan ligger inde med

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76
af 21. juni 1976 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾,
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1806/89 ⁽²⁾, særlig
artikel 5, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger :

I artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 1424/76 af 21.
juni 1976 om fastsættelse af de almindelige regler for
intervention inden for rissektoren ⁽³⁾, senest ændret ved
forordning (EØF) nr. 794/91 ⁽⁴⁾, er det fastsat, at det ris,
som interventionsorganerne ligger inde med, udbydes til
salg ved licitation ;ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 75/91 ⁽⁵⁾ er der
fastlagt procedurer og betingelser for salg af ris fra inter-
ventionsorganerne ;i den nuværende markedssituation vil det være hensigts-
mæssigt at åbne en løbende licitation vedrørende videre-
salg på det interne marked af 24 000 tons ris, som det
spanske interventionsorgan ligger inde med ;de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

*Artikel 1*Det spanske interventionsorgan iværksætter på de i
forordning (EØF) nr. 75/91 fastsatte betingelser en
løbende licitation vedrørende videresalg på det interne
marked af 24 000 tons ris, som det ligger inde med.*Artikel 2*1. Fristen for indgivelse af bud til den første dellicita-
tion fastsættes til den 2. April 1992.2. Fristen for indgivelse af bud til den sidste dellicita-
tion udløber den 15. maj 1992.3. Buddene indgives til det spanske interventions-
organ :— Servicio Nacional de Productos Agrarios (SENPA)
c/Beneficencia 8, Madrid 28004 (telex : 23427 SENPA
E).*Artikel 3*Det spanske interventionsorgan giver senest tirsdag i ugen
efter udløbet af fristen for indgivelse af bud Kommis-
sionen meddelelse om mængden og gennemsnitspriserne
for de forskellige solgte partier.*Artikel 4*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentlig-
gørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. marts 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 177 af 24. 6. 1989, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 24.⁽⁴⁾ EFT nr. L 82 af 28. 3. 1991, s. 5.⁽⁵⁾ EFT nr. L 9 af 12. 1. 1991, s. 15.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 689/92

af 19. marts 1992

om fastsættelse af fremgangsmåden ved og betingelserne for interventionsorganernes overtagelse af korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3577/90⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

Interventionspriserne er fastsat for en bestemt standardkvalitet, og der skal anvendes tillæg og fradrag for tilbudt korn, som ikke svarer til denne standardkvalitet;

når det drejer sig om korn, der på grund af kvaliteten ikke kan anvendes eller oplagres på passende måde, bør intervention ikke finde sted; ved fastsættelse af minimumskvaliteten bør der dog tages hensyn til uensartetheden i de klimatiske forhold i de forskellige områder af Fællesskabet;

for at forenkle den normale administration af intervention og især for at få ensartede partier af det korn, der tilbydes til intervention, bør der fastsættes en minimumsmængde, under hvilken interventionsorganet ikke er forpligtet til at acceptere tilbudet; det kan dog være nødvendigt at fastsætte en større minimumsmængde i visse medlemsstater, for at interventionsorganerne kan tage hensyn til de forhold og sædvaner inden for engroshandelen, der har udviklet sig i de pågældende lande;

betingelserne for afgivelse af tilbud til interventionsorganerne og betingelserne for interventionsorganernes overtagelse bør være så ensartede som muligt inden for Fællesskabet for at undgå enhver form for forskelsbehandling af producenterne;

der bør følgelig fastsættes minimumskriterier for kvaliteten; det kan dog forekomme hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne sideløbende med denne forordning anvender visse af deres bestemmelser, som er tilpasset de særlig klimatiske forhold i det pågældende land, og især er tilpasset de handelsmæssige sædvaner;

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1569/77 af 11. juli 1977 om fastsættelse af fremgangsmåden ved og betingelserne for interventionsorganernes overtagelse af korn⁽³⁾ senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2642/91⁽⁴⁾ er

blevet ændret gentagne gange; af hensyn til klarheden bør den afløses af nærværende forordning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I de i artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede perioder kan enhver, der ligger inde med ensartede partier på mindst 80 tons blød hvede, rug, byg, majs eller sorghum eller på mindst 10 tons hård hvede, høstet i Fællesskabet, tilbyde dette korn til interventionsorganet.

Interventionsorganerne kan dog fastsætte en større minimumsmængde.

Artikel 2

1. For at kornet kan godkendes til intervention, skal det være af sund, sædvanlig handelsmæssig kvalitet.

2. Kornet anses for at være af sund, sædvanlig handelsmæssig kvalitet, når det har den for den pågældende kornart karakteristiske farve og en sund lugt, samt er fri for levende skadedyr (herunder mider) på alle udviklingsstadier, når det opfylder de i bilaget fastsatte minimumskriterier for kvaliteten, og de ifølge fællesskabsbestemmelserne gældende maksimalt tilladte niveauer for radioaktivitet ikke overskrides.

Omfanget af den radioaktive kontamination kontrolleres kun, hvis situationen kræver det, og i den nødvendige periode. Om nødvendigt fastsættes varigheden og omfanget af kontrolforanstaltningerne efter fremgangsmåden i artikel 26 i forordning (EØF) nr. 2727/75.

Med hensyn til korn, der frembydes som korn af bageegnet kvalitet, foretager interventionsorganet i tvivlstilfælde desuden en spiringsprøve. Er spireevnen lavere end 85 % for blød hvede og 75 % for rug, accepteres kornet på anmodning af den, der tilbyder det og det betales med interventionsprisen, der for så vidt angår blød hvede nedsættes med det fradrag, der er fastsat i artikel 14a, stk. 1, første afsnit, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1570/77⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 23.

⁽³⁾ EFT nr. L 174 af 14. 7. 1977, s. 15.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 247 af 5. 9. 1991, s. 20.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 174 af 14. 7. 1977, s. 18.

Hvis der på en for interventionsorganets tilfredsstillende måde føres bevis for, at det tilbudte korn er af bageegnet kvalitet, accepteres det pågældende korn dog som sådant, og der betales den opkøbspris, der er fastsat for bageegnet kvalitet; omkostningerne i forbindelse med de prøver der er nødvendige for at føre ovennævnte bevis, bæres af den, der tilbyder kornet.

3. De definitioner på bestanddele, som ikke er mangelfrit basiskorn, der anvendes i forbindelse med nærværende forordning, er identiske med de definitioner, der er nævnt i bilaget til Rådets forordning (EØF) nr. 2731/75⁽¹⁾; de suppleres for majs med definitionen i artikel 4, litra c), første led, og for sorghum med definitionen i artikel 4a, litra c), første led, i nævnte forordning.

Kerner af basiskorn og andre kornarter, der er fordærvet, angrebet af meldrøje eller brand og rust, klassificeres i kategorien »andre urenheder«, selv om de har beskadigelser, der henhører under andre kategorier.

Artikel 3

1. Et bud om salg til intervention tages kun i betragtning, hvis det indgives på interventionsorganets blanket, der bl.a. skal indeholde følgende oplysninger:

- den bydendes navn
- det korn, der tilbydes
- oplagringsstedet for det korn, der tilbydes
- mængde, vigtigste egenskaber og høstår for det korn, der tilbydes
- det interventionscenter, som budet gælder for.

Blanketten indeholder desuden en erklæring om, at produkterne er af fællesskabsoprindelse, eller i tilfælde af korn, der accepteres til intervention på særlige betingelser efter produktionsområde, oplysning om det område, hvor kornet er produceret.

Interventionsorganet kan dog antage et bud, der indgives i en anden skriftlig form, bl.a. som telekommunikation, hvis det indeholder alle de oplysninger, der skal anføres på den i første afsnit omhandlede blanket.

Medlemsstaterne kan kræve, at det i overensstemmelse med tredje afsnit indgivne bud opfølges af en senere fremsendelse eller en direkte indlevering til det kompetente organ af den i første afsnit fastsatte blanket, uden at dette dog ændrer ved buddets gyldighed fra datoen for dets indgivelse.

2. Antages budet ikke, underretter interventionsorganet den pågældende erhvervsdrivende herom senest fem arbejdsdage efter buddets modtagelse.

3. Antages budet, underrettes de erhvervsdrivende hurtigst muligt om det lager, hvor kornet vil blive overtaget, samt om tidsplanen for leveringen.

Efter anmodning fra den bydende eller lagerholderen kan interventionsorganet ændre tidsplanen.

Den sidste levering fastsættes senest til udgangen af den fjerde måned efter måneden for buddets antagelse, dog ikke senere end den 1. juli i Spanien, Grækenland, Italien og Portugal og den 31. juli i de øvrige medlemsstater.

4. Interventionsorganet overtager det tilbudte korn, når organet eller dets repræsentant har konstateret mængden og de i bilaget krævede minimumsegenskaber for hele partiet af varen frit leveret interventionslager.

5. Kvalitetsegenskaberne konstateres på grundlag af en repræsentativ prøve, der fremstilles af prøver, der udtages af hver levering, dog mindst én prøve for hver 60 tons.

6. a) Den leverede mængde konstateres ved vejning i nærværelse af den bydende og en repræsentant for interventionsorganet, der er uafhængig af den bydende.

Interventionsorganets repræsentant kan også være lagerholderen. I så tilfælde:

- foretager interventionsorganet selv senere en kontrol, der mindst omfatter en volumenkontrol; den eventuelle forskel mellem den vejede mængde og den mængde, der er anslået efter volumemetoden, må ikke overstige 4 % for produkter, der er oplagret i køresiloer, og 2 % for produkter, der er oplagret i højsiloer

- bærer lagerholderen alle omkostninger ved mankoer, der overstiger de i første led omhandlede tolerancer.

b) Hvis kornet overtages i det lager, hvor det befinder sig på tidspunktet for buddets indgivelse, kan mængden konstateres på grundlag af lagerregnskabet, der skal opfylde branchens og interventionsorganets krav, for så vidt:

- den ved vejning konstaterede vægt, de fysiske kvalitetsegenskaber på vejningstidspunktet, herunder vandindholdet, eventuelle flytninger samt de foretagne behandlinger fremgår af lagerregnskabet; vejningen skal være foretaget inden for de seneste ti måneder

- lagerholderen erklærer, at det tilbudte parti i alle henseender svarer til de oplysninger, der er anført i lagerregnskabet

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 22.

- de kvalitetsegenskaber, der konstateres på vejningstidspunktet, stemmer overens med kvalitetsegenskaberne i den repræsentative prøve, som er fremstillet af de prøver, der er udtaget af interventionsorganet eller dets repræsentant med en hyppighed på én prøve for hver 60 tons.

Ved anvendelse af første afsnit:

- er den vægt, der kommer i betragtning, den vægt, der er anført i lagerregnskabet, eventuelt justeret for at tage hensyn til en forskel mellem det vandindhold, der blev konstateret ved vejningen, og det vandindhold, der blev konstateret ved den repræsentative prøve
- foretager interventionsorganet senere en kontrolvolumenmåling; den eventuelle forskel mellem den vejede mængde og den mængde, der er anslået efter volumenmetoden, må ikke overstige 4 % for produkter, der er oplagret i køresiloer, og 2 % for produkter, der er oplagret i højsiloer
- bærer lagerholderen alle omkostninger ved mankoer, der overstiger de i andet led omhandlede tolerancer.

7. Interventionsorganet lader under sit ansvar en analyse foretage af de kvalitative og tekniske egenskaber af kornet i de udtagne prøver senest 20 arbejdsdage efter den dato, hvor den repræsentative prøve blev fremstillet.

Hvis analyserne viser, at det tilbudte korn ikke svarer til den minimumskvalitet, der kræves ved intervention, tager den bydende kornet tilbage for egen omkostning. Han bærer endvidere alle påløbne omkostninger.

Omkostningerne ved bestemmelse af tannin i sorghum og omkostningerne ved testen af amylaseaktiviteten (Hagberg) og bestemmelse af proteinet i hård hvede påhviler den bydende.

I tilfælde af tvist underkaster interventionsorganet på ny det pågældende korn den fornødne kontrol, og omkostningerne herved afholdes af den tabende part.

8. Interventionsorganet udfærdiger et overtagelsesdokument for hvert bud med angivelse af:

- dato for kontrol af mængden og minimumsegenskaberne
- den levende mængde
- antal prøver, der er blevet udtaget for at opnå den repræsentative prøve
- de konstaterede fysiske egenskaber
- det organ, som har foretaget en analyse af de tekniske kriterier, samt resultaterne af analysen.

Dokumentet dateres og overgives lagerholderen til medunderskrivning.

Artikel 4

1. Med forbehold af artikel 4, stk. 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1432/88⁽¹⁾ er den pris, der skal betales den bydende, den i artikel 7, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede interventionsopkøbspris, der gælder den dag, der er fastsat som den første leveringsdag i forbindelse med meddelelsen om buddets antagelse, justeret i overensstemmelse med artikel 1 og 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 1581/86⁽²⁾, for en vare leveret uafæsset til lager og under hensyn til de tillæg og fradrag, der skal fastsættes.

Sker leveringen i en måned, hvor interventionsopkøbsprisen er lavere end i den måned, hvor buddet indgives, anvendes dog sidstnævnte pris.

2. Betalingen foretages mellem den 30. og den 35. dag efter dagen for den i artikel 3, stk. 4, i nærværende artikel omhandlede overtagelse.

Artikel 5

Erhvervsdrivende, der for interventionsorganets regning oplagrer opkøbte produkter, overvåger regelmæssigt deres tilstedeværelse og opbevaringstilstand og underretter straks nævnte organ om ethvert problem, der måtte opstå i denne forbindelse.

Interventionsorganet kontrollerer mindst én gang om året det oplagrede produkts kvalitet. Prøveudtagningen med henblik herpå kan finde sted i forbindelse med den årlige opgørelse, der er fastsat i artikel 3 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 618/90⁽³⁾.

Artikel 6

Interventionsorganerne vedtager efter behov sådanne yderligere fremgangsmåder ved og betingelser for overtagelse, der er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning, for at tage hensyn til de særlige forhold i den medlemsstat, hvor interventionsorganet er beliggende; de kan bl.a. anmode om periodiske oplysninger om de bestående lagre.

Artikel 7

Forordning (EØF) nr. 1569/77 ophæves.

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1992.

⁽¹⁾ EFT nr. L 131 af 27. 5. 1988, s. 37.

⁽²⁾ EFT nr. L 139 af 24. 5. 1986, s. 36.

⁽³⁾ EFT nr. L 67 af 15. 3. 1990, s. 21.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. marts 1992.

På Kommissionens vegne
Ray MAC SHARRY
Medlem af Kommissionen

BILAG

	Hård hvede	Blød hvede	Rug	Byg	Majs	Sorghum
A. Maksimalt vandindhold	14,5 %	14,5 %	14,5 %	14,5 %	14,5 %	14,5 %
B. Maksimal procentvis andel af bestanddele, som ikke er mangelfrit basiskorn herunder højst :	12 %	12 %	12 %	12 %	12 %	12 %
1. Knækkede kerner	6 %	5 %	5 %	5 %	10 %	10 %
2. Kornbasis (urenheder, andet end anført under punkt 3) herunder :	5 %	12 %	5 %	12 %	5 %	5 %
a) uudviklede kerner					—	—
b) andre kornarter	3 %	} 5 %		} 5 %		
c) kerner angrebet af skadedyr						
d) kerner, der fremviser misfarvning af kimen			—	—	—	—
e) kerner, der er opvarmet ved tørring	0,50 %	3 %	3 %	3 %	3 %	3 %
3. Plettede og/eller skimlede kerner herunder :	5 %	—	—	—	—	—
— skimlede kerner	1,5 %	—	—	—	—	—
4. Spirede kerner	4 %	6 %	6 %	6 %	6 %	6 %
5. Andre urenheder (Schwarzbesatz) herunder :	3 %	3 %	3 %	3 %	3 %	3 %
a) fremmede kerner :						
— skadelige	0,10 %	0,10 %	0,10 %	0,10 %	0,10 %	0,10 %
— andre						
b) fordærvede kerner :						
— spontant selvopvarmende kerner eller for kraftigt tørrede kerner	0,05 %					
— andre						
c) egentlige urenheder						
d) avner						
e) meldrøje	0,05 %	0,05 %	0,05 %	—	—	—
f) kerner angrebet af brand og rust			—	—	—	—
g) døde insekter og dele af insekter						
C. Maksimal procentvis andel af kerner, som helt eller delvis har mistet deres glasagtige udseende	40 %	—	—	—	—	—
D. Maksimumsindhold af tannin	—	—	—	—	—	1 % (!)
E. Mindste egenvægt	78 kg/hl	72 kg/hl	68 kg/hl	63 kg/hl	—	—
F. Proteiner i procent	11,5 % (!)	—	—	—	—	—
G. Falddid efter Hagberg	220	—	—	—	—	—

(!) 1 % af tørstofindholdet.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 690/92

af 19. marts 1992

om en referencemetode til påvisning af komælkskasein i fåremælksost

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til traktaten vedrørende Spaniens og
Portugals tiltrædelse, særlig artikel 67, stk. 1 og 2,
artikel 98, artikel 234, stk. 2, og artikel 310,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1677/85
af 11. juni 1985 om monetære udligningsbeløb i land-
brugssektoren⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
nr. 2205/90⁽²⁾, særlig artikel 1, stk. 1,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68
af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk
og mejeriprodukter⁽³⁾, senest ændret ved Kommissionens
forordning (EØF) nr. 374/92⁽⁴⁾, særlig artikel 9, stk. 3,
artikel 14, stk. 7, og artikel 17, stk. 4,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 876/68
af 28. juni 1968 om fastsættelse af de almindelige regler
for ydelse af eksportrestitutioner for mælk og mejeriprod-
ukter og om kriterierne for fastsættelse af restitutionsbe-
løbet⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1344/
86⁽⁶⁾, særlig artikel 6, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ost, der udelukkende er fremstillet af fåremælk, er under-
kastet nogle særlige regler i henhold til EF-forordning for
landbrugssektoren; inden sådanne regler anvendes, bør
der tages skridt til at sikre, at det pågældende produkt
ikke indeholder komælk;der kan ydes støtte til privat oplagring af fåremælksost i
henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 508/71 af
8. marts 1971 om fastsættelse af almindelige regler om
ydelse af støtte til privat oplagring af ostesorter, der er
egnede til lagring⁽⁷⁾; der kan træffes beslutning om en
særlig restitution for de samme produkter i henhold til
forordning (EØF) nr. 876/68; der kræves ikke monetære
udligningsbeløb for handel med produkter fremstillet af
fåremælk i henhold til forordning (EØF) nr. 1677/85;tiltrædelsesudligningsbeløb er udelukket i handelen med
fåremælksost til og fra Spanien i henhold til Rådets
forordning (EØF) nr. 466/86 af 25. februar 1986 om fast-
sættelse af almindelige regler for ordningen med tiltræ-
delsesudligningsbeløb for mælk og mejeriprodukter som
følge af Spaniens tiltrædelse⁽⁸⁾ og Rådets forordning
(EØF) nr. 3640/90 af 11. december 1990 om fastsættelse
af almindelige regler for ordningen med tiltrædelsesudlig-
ningsbeløb for mælk og mejeriprodukter i anden etape af
Portugals tiltrædelse⁽⁹⁾;da Kommissionen har fastsat nævnte bestemmelser vedrø-
rende ost fremstillet af fåremælk, er det nødvendigt ved
passende kontrol at sikre sig, at det pågældende produkt
ikke er blevet iblandet komælk; der må fastsættes en
EF-referencemetode til påvisning af komælk, uden at
dette berører benyttelsen af rutinemetoder, hvis disse
opfylder bestemte kriterier;Forvaltningskomiteen for Mælk og Mejeriprodukter har
ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte
frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*Den i bilaget anførte referencemetode for analyse
anvendes for at sikre, at ost, som udelukkende skal være
fremstillet af fåremælk, ikke indeholder komælkskasein.Komælkskasein anses for at være til stede, hvis det
konstaterede indhold af komælkskasein i analyseprøven er
lig med eller overstiger indholdet i den referenceprøve,
som er beskrevet i bilaget*Artikel 2*Der kan på nedenstående betingelser benyttes rutineme-
toder til påvisning af komælkskasein i fåremælksost:

- påvisningsgrænsen skal være 0,5 % eller derunder
- der må ikke forekomme falske positive resultater. Hvis
dette ikke kan udelukkes, skal alle prøver, som giver
positivt resultat, analyseres ved benyttelse af reference-
metoden

⁽¹⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 6.⁽²⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.⁽³⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.⁽⁴⁾ EFT nr. L 41 af 18. 2. 1992, s. 9.⁽⁵⁾ EFT nr. L 155 af 3. 7. 1968, s. 1.⁽⁶⁾ EFT nr. L 119 af 8. 5. 1986, s. 36.⁽⁷⁾ EFT nr. L 58 af 11. 3. 1971, s. 1.⁽⁸⁾ EFT nr. L 53 af 1. 3. 1986, s. 23.⁽⁹⁾ EFT nr. L 362 af 27. 12. 1990, s. 3.

- komælkskasein skal være påviselig med den fornødne følsomhed selv efter lange modningsperioder, som det kan være tilfældet under almindelige handelsforhold. Hvis dette krav ikke er opfyldt for en bestemt type fåremælksost, skal den pågældende ost analyseres ved benyttelse af referencemetoden.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 16. september 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. marts 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

BILAG

REFERENCEMETODE TIL PÅVISNING AF KOMÆLKSKEIN I OST FREMSTILLET AF FÅREMÆLK

1. Omfang

Påvisning af komælkskasein i ost fremstillet af fåremælk ved isoelektrisk fokusering af γ -kaseiner efter plasminolyse.

2. Anvendelsesområde

Metoden er egnet til følsom, specifik påvisning af komælkskasein i frisk og modnet ost fremstillet af fåremælk.

3. Princip

3.1. Isolering af kasein fra ost.

3.2. Opløsning af de isolerede kaseiner, som derefter underkastes plasminspaltning (E.C.3.4.21.7).

3.3. Isoelektrisk isolering af de plasminbehandlede kaseiner i tilstedeværelse af urea og farvning af proteinerne med Coomassie Brilliant Blue G-250.

3.4. Bedømmelse af de farvede γ 2-kaseinmønstre (tegn på komælk) ved sammenligning af det mønster, der er fremkommet fra prøven, med dem, der er fremkommet i samme gel fra standardopløsninger indeholdende 0 % og 1 % komælk.

4. Reagenser

Medmindre andet er angivet, skal der anvendes kemikalier af analysekvalitet. Vandet skal være dobbeltdestilleret eller af tilsvarende renhed.

NB: Følgende detaljer gælder for laboratorietilvirkede polyakrylamidgeler, der indeholder urea, af dimensionerne 265 mm \times 125 mm \times 0,25 mm. Hvis der bruges gel af anden størrelse eller type, skal separationsbetingelserne måske justeres.

Isoelektrisk fokusering

4.1. Reagenser til fremstilling af polyakrylamidgeler, der indeholder urea.

4.1.1. Stamopløsning

Man opløser

4,85 g akrylamid

0,15 g NN'-metylen-bis-akrylamid (BIS)

48,05 g urea

12,22 g glycerol (87 % w/w)

i vand og fylder op til 100 ml. Opbevares i brun flaske i køleskab.

NB: En forblandet akrylamid/BIS-opløsning, der fås i handelen, kan anvendes frem for de angivne vægte af neurotoksiske akrylamider. Hvis en sådan opløsning indeholder 30 % w/v akrylamid og 0,8 % w/v BIS, skal der bruges et volumen på 16,2 ml i formuleringen i stedet for de angivne vægte. Stamopløsningens holdbarhed er højst 10 døgn. Hvis dens ledningsevne er over μ S, afioniseres den ved omrøring med 2 g Amberlite MB-3 i 30 minutter og filtreres derefter gennem en 0,45 μ m membran.

4.1.2. Gelopløsning

Der fremstilles en gelopløsning ved blanding af additiver og amfolytter med stamopløsningen (4.1.1).

9,0 ml stamopløsning

24 mg β -alanin

500 μ l amfolyt pH 3,5-9,5⁽¹⁾

500 μ l amfolyt pH 6-7⁽¹⁾

Gelopløsningen blandes og afgasses i 2-3 minutter i et ultralydsbad eller i vakuum.

NB: Gelopløsningen fremstilles umiddelbart før ophædningen (6.2).

⁽¹⁾ Produkterne Ampholine pH 3,5-9,5 (Pharmacia-LKB) og Servalyt pH 6-7 (Serva) har vist sig særligt velegnede til opnåelse af den ønskede separation af kaseiner.

4.1.3. Katalysatoropløsninger

40 % w/v ammoniumpersulfat (PER): 800 mg PER opløses i vand, og der fyldes op med vand til 2 ml. N, N, N'N'-tetrametyletylen-diamin (TEMED).

NB: Der skal altid bruges frisklavet PER-opløsning.

4.2. Kontaktvæske

Petroleum eller flydende paraffin.

4.3. Anodeopløsning

5,77 g forsørsyre (85 % w/w); der flydes op med vand til 100 ml.

4.4. Katodeopløsning

2,00 g natriumhydroxid opløses i vand, og der fyldes op med vand til 100 ml.

Forbehandling af prøven**4.5. Proteinisoleringsreagenser**

Diklormetan.

Fortyndet eddikesyre (25,0 ml iseddikesyre fortyndet med vand til 100 ml).

Acetone.

4.6. Proteinopløsende buffer

Man opløser

5,75 g glycerol (87 % w/w)

24,03 g urea

250 mg ditiotritol

i destilleret vand og fylder op til 50 ml.

NB: Opbevares i køleskab — holdbarhed 1 uge.

4.7. Reagenser til plasminspaltning af kaseiner**4.7.1. Ammoniumkarbonatbuffer**

En 0,2 mol/l ammoniumhydrogenkarbonatopløsning (1,58 g/100 ml vand) titreres med en 0,2 mol/l ammoniumkarbonatopløsning (1,92 g/100 ml vand) til pH 8.

4.7.2. Bovin plasmin (E.C.3.4.21.7), aktivitet mindst 5 U/ml**4.7.3. Enzymhæmningsopløsning**

2,624 g ϵ -aminokapronsyre (6 amino-n heksanonsyre) opløses i 100 ml 40 % (v/v) etanol.

4.8. Fremstilling af standardopløsninger af løbebehandlet skummet fåremælk med indhold af 0 % og 1 % komælk

Skummetælken fremstilles ved centrifugering af ovin eller bovin rå bulk-mælk ved 37 °C ved 2 500 g i 20 minutter. Efter hurtig afkøling af glas og indhold til 6 til 8 °C fjernes det øverste fedtlag fuldstændigt. Til fremstilling af 1 % standardopløsningen tilsættes 5,00 ml bovin skummetmælk til 495 ml ovin skummetmælk i et 1 l bæger, pH-værdien justeres til 6,4 ved tilsætning af fortyndet mælkesyre (10 % w/v). Temperaturen indstilles til 35 °C, og der tilsættes 100 μ l kalveløbe (løbeaktivitet: 1 : 10 000, ca. 3 000 U/ml) og omrøres i 1 minut, hvorefter opløsningen henstår tildækket med alufolie ved 35 °C i en time, så ostemassen kan dannes. Når ostemassen er dannet, frysetørres al den løbebehandlede mælk uden forudgående homogenisering eller afdræning af vollen. Efter frysetørringen formales produktet, så der fremkommer et homogent pulver.

Ved fremstilling af 0 %-standardopløsningen følges samme metode med 500 ml ren ovin skummetmælk.

NB: Det kan tilrådes at kontrollere fåremælkens renhed ved isoelektrisk fokusering af de plasminbehandlede kaseiner inden fremstilling af standardopløsningerne.

Reagenser til proteinfarvning**4.9. Fikserveske**

150 g trikloreddikesyre opløses i vand, og der fyldes op til 1 000 ml.

4.10. Affavningsopløsning

500 ml metanol og 200 ml iseddikesyre; der fyldes op til 2 000 ml med destilleret vand.

NB: Affavningsopløsningen frisklaves hver dag. Den kan med fordel fremstilles af stamopløsninger af 50 % (v/v) metanol og 20 % (v/v) iseddikesyre ved blanding af lige store mængder.

- 4.11. Farvningsopløsninger
- 4.11.1. Farvningsopløsning (stamopløsning 1)
3,0 g Coomassie Brilliant Blue G 250 (C.I. 42655) opløses i 1 000 ml 90 % (v/v) metanol ved hjælp af en magnetisk omrører (ca. 45 min.) og filtreres gennem to middelhastigheds-foldefiltre.
- 4.11.2. Farvningsopløsning (stamopløsning 2)
5,0 g kobbersulfatpentahydrat opløses i 1 000 ml 20 % (v/v) eddikesyre.
- 4.11.3. Farvningsopløsning (arbejdsopløsning)
125 ml af hver af stamopløsningerne (4.11.1 og 4.11.2) sammenblandes umiddelbart før farvningen.
NB: Farvningsopløsningen bør kun bruges samme dag, den er fremstillet.

5. Apparatur

- 5.1. Glasplader (265 × 125 × 4 mm), gummirulle (15 cm bredde) og vandret flade
- 5.2. Gelbærefolie (265 × 125 mm)
- 5.3. Dækfolie (280 × 125 mm). Der anbringes en strimmel klæbebånd (280 × 6 × 0,25 mm) på hver langside (jf. fig. 1)
- 5.4. Elektrofokuseringskammer med køleplade (f. eks. 265 × 125 mm) med egnet spændingskilde ($\geq 2,5$ kV) eller automatisk elektroforesapparat
- 5.5. Cirkulationskryostat, termostatstyret ved $12 \pm 0,5^\circ\text{C}$
- 5.6. Centrifuge, justerbar til 3 000 g
- 5.7. Elektrodestrimler (≥ 265 mm længde)
- 5.8. Plastråbetællerflaske til anode- og katodeopløsninger
- 5.9. Analyseprøveapplikatorer (10 mm × 5 mm, viskose- eller lavproteinabsorberingsfilterpapir)
- 5.10. Saks, skalpel og pincetter af rustfrit stål
- 5.11. Farvnings- og affarvningskåle af rustfrit stål eller glas (f. eks. 265 mm × 150 mm instrumentbakker)
- 5.12. Justerbar homogenisator med stang (10 mm diameter), rpm-skala 8 000-20 000 rpm
- 5.13. Magnetisk omrører
- 5.14. Ultralydsbad
- 5.15. Filmsvejsjer
- 5.16. 5-25 μl mikropipetter
- 5.17. Vakuumpkoncentrat eller frysetørrer
- 5.18. Termostatstyret vandbad indstilleligt til 35 og $40 \pm 1^\circ\text{C}$ med rysteaggregat
- 5.19. Densitometerudstyr med aflæsning ved $\lambda = 634$ nm

6. Metodik

- 6.1. Forbehandling af prøven
- 6.1.1. Isolering af kaseiner

En mængde svarende til 5 g tør ostemasse eller standardopløsninger — for hvidskimmelosts vedkommende benyttes om muligt den umodne del i midten — afvejes i et 100 ml centrifugeglas, der tilsættes 60 ml destilleret vand og homogeniseres med en stanghomogenisator (8 000-10 000 rpm). Der justeres til pH 4,6 med fortyndet eddikesyre (4.5) og centrifugeres (5 min.-3 000 g). Fedtet og vollen afhældes, restindholdet homogeniseres i 40 ml destilleret vand (justeret til pH 4-5 med fortyndet eddikesyre (4.5)) ved 20 000 rpm, hvorefter der tilsættes 20 ml diklormetan (4.5), homogeniseres og centrifugeres (5 min.-3 000 g). kaseinlaget, der flyder mellem den vandige og den organiske fase (jf. fig. 2) løftes med en spatel, og begge faser afhældes. Kaseinet homogeniseres igen i 40 ml destilleret vand (se ovenfor) og 20 ml diklormetan, og der centrifugeres. Dette gentages, indtil begge ekstraktionsfaser er farveløse (2 til 3 gange). Proteinresterne homogeniseres med 50 ml tør acetone (4.5) og filtreres gennem et middelhastigheds-foldefilterpapir. Resterne vaskes på filtret med to særskilte portioner acetone på hver 25 ml og henstår til tørring i luft eller en kvælstofstrøm, hvorefter de finknuses i en morter.

NB: Tørre proteinisolater kan opbevares i ubegrænset tid ved stuetemperatur. Til hurtigisolering af proteiner homogeniseres en mængde, der svarer til 5 g tør ostemasse, to gange med 100 ml acetone (4.5), hver gang ved 20 000 rpm, henstår i 5 min. og filtreres derefter gennem et foldefilter. Proteinresterne tørres med acetone som ovenfor beskrevet, så der til sidst fremkommer det acetonetørrede pulver. Hurtigmetoden kan ikke benyttes til ost af Roquefort-typen.

6.1.2. Plasminspaltning af β -kaseiner med henblik på intensivering af γ -kaseiner

25 mg isoleret kasein eller 50 mg af de frysetørrede (4.8) standardopløsninger eller det acetonetørrede pulver fra hurtigisolering af proteiner opslæmmes i 0,5 ml ammoniumkarbonatbuffer (4.7.1) og homogeniseres i 20 min., f.eks. ved ultralydsbehandling. Der opvarmes til 40 °C og tilsættes 10 μ l plasmin (4.7.2), blandes og inkuberes i en time ved 40 °C under stadig omrystning. Til hæmning af enzymer tilsættes 20 μ l ϵ -aminokapronsyreopløsning (4.7.3) og derefter yderligere 200 mg fast urea og 2 mg ditiotritol.

NB: /For at få mere symmetri i de fokuserede kaseinbånd kan det tilrådes at frysetørre opløsningen efter tilsætningen af ϵ -aminokapronsyre og derefter opløse resterne i 0,5 ml ureabuffer (4.6).

6.2. Forbehandling af akrylamidgeler, der indeholder urea

Gelbærefolien (5.2) rulles ved hjælp af et par dråber vand ud på en glasplade (5.1), og eventuelt overskydende vand fjernes med papirhåndklæde eller -serviet. Dækfolien (5.3) udrulles med afstandsstykker (0,25 mm) på en anden glasplade på samme måde. Pladen anbringes plant på en vandret flade.

10 μ l af hver af katalysatoropløsningerne TEMED og PER (4.1.3) tilsættes til den forbehandlede, afgassede gelopløsning (4.1.2), som blandes kort og hældes jævnt ud på midten af dækfolien. Den ene side af gelbærefolien (med bæresiden nedad) anbringes på dækfoliepladen og sænkes langsomt, så der dannes sig en gelfilm mellem folierne, der breder sig regelmæssigt uden bobledannelse (fig 3). Man lader forsigtigt gelbærefolien synke helt ned ved hjælp af en tynd spatel og lægger endnu tre glasplader oven på den, der skal tjene som vægte. Når polymeriseringen er fuldstændig (ca. 60 min.) overføres den polymeriserede gel på gelbærefolien sammen med dækfolien ved at glaspladerne vipkes. Bagsiden af bærefolien rengøres omhyggeligt, så gelrester og urea bliver fjernet »Gelsandwichen« svesjes til et filmglas og opbevares i køleskab (højest 6 uger).

NB: Dækfolien med afstandsstykkerne kan genbruges. Polyakrylamidgelen kan tilskæres i mindre størrelser, hvad der kan anbefales, når der kun er få prøver, eller hvis der anvendes et automatisk elektroforeseapparat (2 geler — størrelse 4,5 cm \times 5 cm).

6.3. Isoelektrisk fokusering

Køletermostaten indstilles til 12 °C. Bagsiden af gelbærefolien aftørres med petroleum, hvorefter et par dråber petroleum (4.2) dryppes på midten af køleblokken. Derpå rulles gelsandwichen (med bæresiden nedad) ud på den, men man skal passe på, at der ikke dannes sig bobler. Eventuel overskydende petroleum tørres af, og dækfolien fjernes. Elektrodestrimlerne gennemvædes med elektrodeopløsningerne (4.3 og 4.4), tilskæres i gelens længde og anbringes de givne steder (elektrodeafstand 9,5 cm).

Fokuseringen foretages på nedenstående betingelser:

6.3.1. Gelstørrelse 265 mm \times 125 mm \times 0,25 mm

Trin	Tid (min.)	Spænding (V)	Strøm (mA)	Kraft (W)	Volttimer (Vh)
1. Præfokusering	30	max. 2 500	max. 15	konst. 4	ca. 300
2. Prøvefokusering (*)	60	max. 2 500	max. 15	konst. 4	ca. 1 000
3. Slutfokusering	60	max. 2 500	max. 5	max. 20	ca. 3 000
	40	max. 2 500	max. 6	max. 20	ca. 3 000
	30	max. 2 500	max. 7	max. 25	ca. 2 500

(*) Prøveapplikation: Efter præfokusering (1. trin) pipetteres 18 μ l af hver af prøveopløsningerne over på prøveapplikatorerne (10 mm \times 15 mm), der anbringes på gelen med en indbyrdes afstand på 1 mm og 5 mm fra anoden og trykkes let ned. Fokuseringen foretages på ovenstående betingelser, og prøveapplikatorerne borttages med forsigtighed efter de 60 min. prøvefokusering.

NB: Hvis gelernes tykkelse eller bredde ændres, skal strøm og kraft justeres herefter (f. eks. fordobles el-strøm og kraft, hvis der benyttes en 265 mm \times 125 mm \times 0,5 mm gel).

- 6.3.2. Eksempel på et spændingsprogram for et automatisk elektroforeseapparat (2 geler på 5,0 cm × 4,5 cm); elektroder anbringes uden strimler direkte på gelen.

Trin	Spænding	Strøm	Kraft	Temp.	Volttimer
1. Præfokusering	1 000 V	10,0 mA	3,5 W	8 °C	85 Vh
2. Prøvefokusering	250 V	5,0 mA	2,5 W	8 °C	30 Vh
3. Fokusering	1 200 V	10,0 mA	3,5 W	8 °C	80 Vh
4. Fokusering	1 500 V	5,0 mA	7,0 W	8 °C	570 Vh

Prøveapplikatoren anbringes på 2. trin ved 0000 Vh.

Prøveapplikatoren fjernes på 2. trin ved 0030 Vh.

- 6.4. Proteinfarvning

- 6.4.1. Proteinbinding

Elektrodestrimlerne aftages straks efter, at der er slukket for strømmen, og gelen kommer straks i en farvnings- eller affarvningskål fyldt med 200 ml fikservæske (4.9); den henstår i 15 min., men omrystes af og til.

- 6.4.2. Vask og farvning af gelpladen

Fikservæsken afdrænes grundigt, og gelpladen vaskes 30 sekunder to gange med 100 ml affarvningsopløsning (4.10). Affarvningsopløsningen afhældes, og skålen fyldes med 250 ml farvningsopløsning (4.11.3). Man lader farven udvikle sig i 45 min. med forsigtig omrystning.

- 6.4.3. Affarvning af gelpladen

Farvningsopløsningen afhældes, og gelpladen vaskes med 100 ml affarvningsopløsning to gange, hvorefter der rystes i mindst to gange 15 min. med 200 ml affarvningsopløsning, indtil baggrunden er klar og ufarvet. Derefter skylles gelpladen med destilleret vand (to gange 2 min.) og tørres i luft (2 til 3 timer) eller med en hårtørret (10 til 15 min.).

NB: Binding, vask, farvning og affarvning foretages ved 20 °C. Højere temperaturer må ikke benyttes.

7. Vurdering

Vurderingen foretages ved sammenligning af proteinmønstrene i prøven med referenceprøver på samme gel. Påvisningen af komælk i fåremælk eller produkter deraf via de γ_2 - og γ_3 -kaseiner, der er intensiveret ved plasminbehandling (6.1.2), og hvis isoelektriske punkter ligger mellem pH 6,5 og pH 7,5 (fig. 4 og 5). Påvisningsgrænsen er under 0,5 %.

Med henblik på visuel vurdering af indholdet af komælk kan det tilrådes at justere koncentrationerne af prøve- og standardopløsningerne, så der fremkommer samme intensitet af ovine γ_2 -kaseiner (jf. γ_2S i fig. 4 og 5). Derefter kan indholdet af komælk (mindre, lig med eller højere end 1 %) i den ukendte prøve bedømmes direkte ved sammenligning med intensiteten af de bovine γ_2 -kaseiner (jf. γ_2C i fig. 4 og 5). Om muligt benyttes densitometri (5.19) til bestemmelse af forholdet mellem toparealerne for bovin γ_2 -kasein og ovin γ_2 -kasein (jf. fig. 5). Denne værdi sammenlignes med forholdet mellem γ_2 -kaseiner i den 1 %-stamopløsning, der er analyseret på samme gel.

NB: Metoden fungerer tilfredsstillende, hvis der er et klart, positivt tegn på bovin γ_2 -kasein i 1 %-standardopløsningen, men ikke i 0 %-stamopløsningen. Hvis det ikke er tilfældet, forbedres metoden ved, at den følges ganske nøje i alle detaljer.

8. Litteraturhenvisninger

Addeo F., Moio L., Chianese L., Stingo C., Resmini P., Berner I., Krause I., Di Luccia A., Bocca A.: *Use of plasmin to increase the sensitivity of the detection of bovine milk in ovine cheese by gel isoelectric focusing of γ_2 -caseins*. *Milchwissenschaft* 45, 708-711 (1990).

Krause I., Berner I., Klostermeyer H.: *Sensitive detection of cow milk in ewe and goat milk and cheese by carrier ampholyte — and carrier ampholyte/immobilized pH gradient — isoelectric focusing of γ_2 -caseins using plasmin as signal amplifier*. I: *Electrophoresis-Forum '89* (B.J. Radola, ed.) pp 389-393, Bode-Verlag, München (1989).

Krause I., Belitz H.-D., Kaiser K.-P.: *Nachweis von Kuhmilch in Schaf- und Ziegenmilch bzw. -käse durch isoelektrische Fokussierung in harnstoffhaltigen Polyacrylamidgelen*. *Z. Lebensm. Unters. Forsch.* 174, 195-199 (1982).

Krause I., Berner I., Klostermeyer H.: *Z. Lebensm. Unters. Forsch.* (under udarbejdelse).

Radola B.J.: *Ultrathin-layer isoelectric focusing in 50-100 μ m polyacrylamide gels on silanized glass plates or polyester films*. *Electrophoresis* 1, 43-56 (1980).

Fig. 1. Skematisk tegning af dækfolie

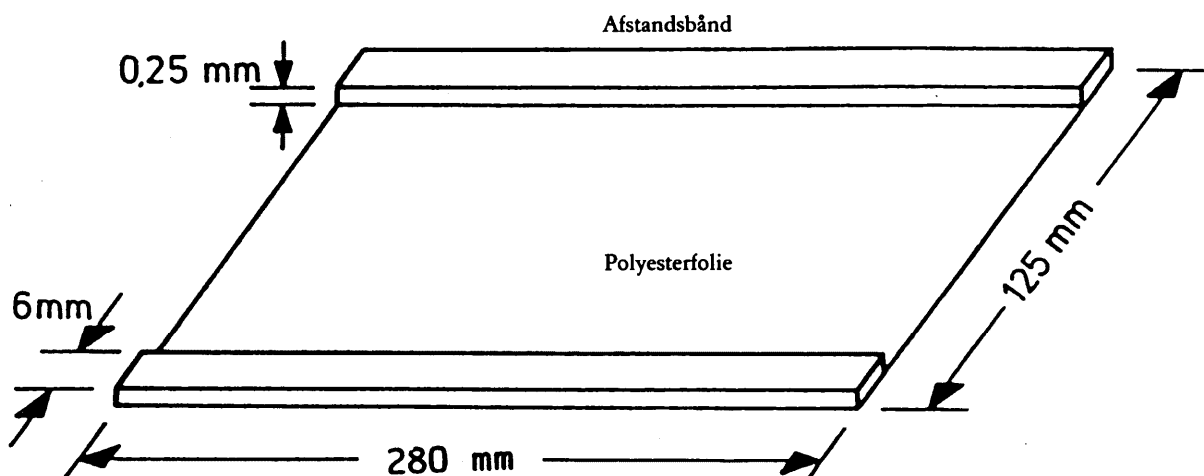

Fig. 2. Kaseinlaget, der flyder mellem den vandige og den organiske fase efter centrifugering

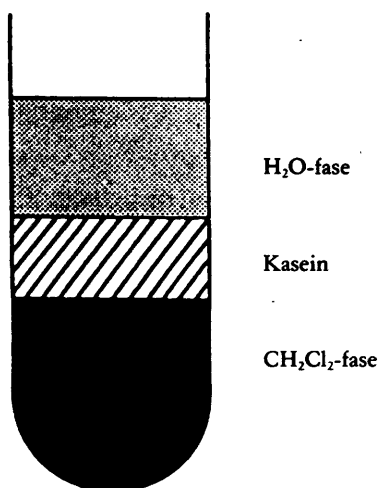

Fig. 3. Viftemetode til støbning af ultratynde polyakrylamidgeler.

a = afstandsbånd (0,25 mm); b = dækfolie (5.3); c, e = glasplader (5.1); d = gelopløsning (4.1.2); f = gelbærefolie (5.2)

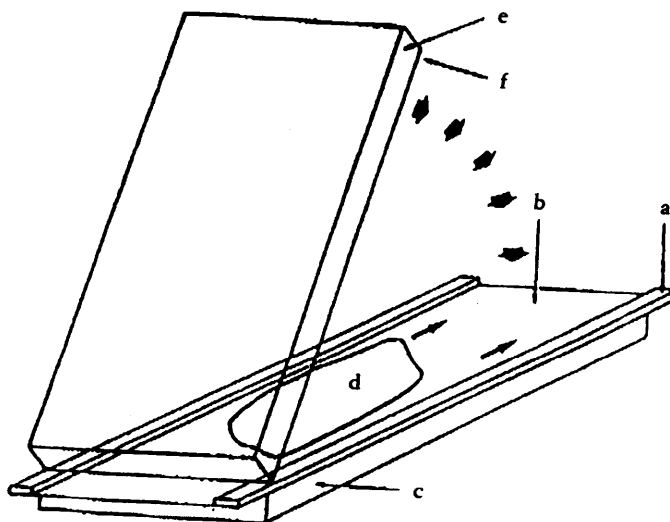

Fig. 4. Isoelektrisk fokusering af plasminbehandlede kaseiner fra ost af Pecorino-typen med forskellige mængder komælk.
% CM = procent komælk, C = ko, S = får

Ost af Pecorino-typen indeholdende

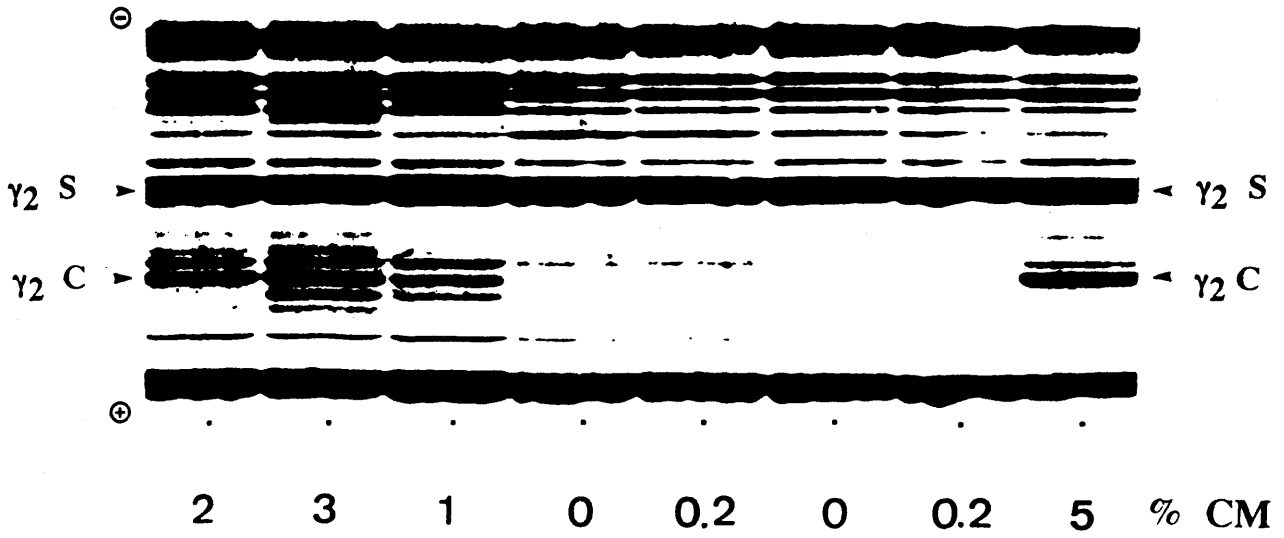
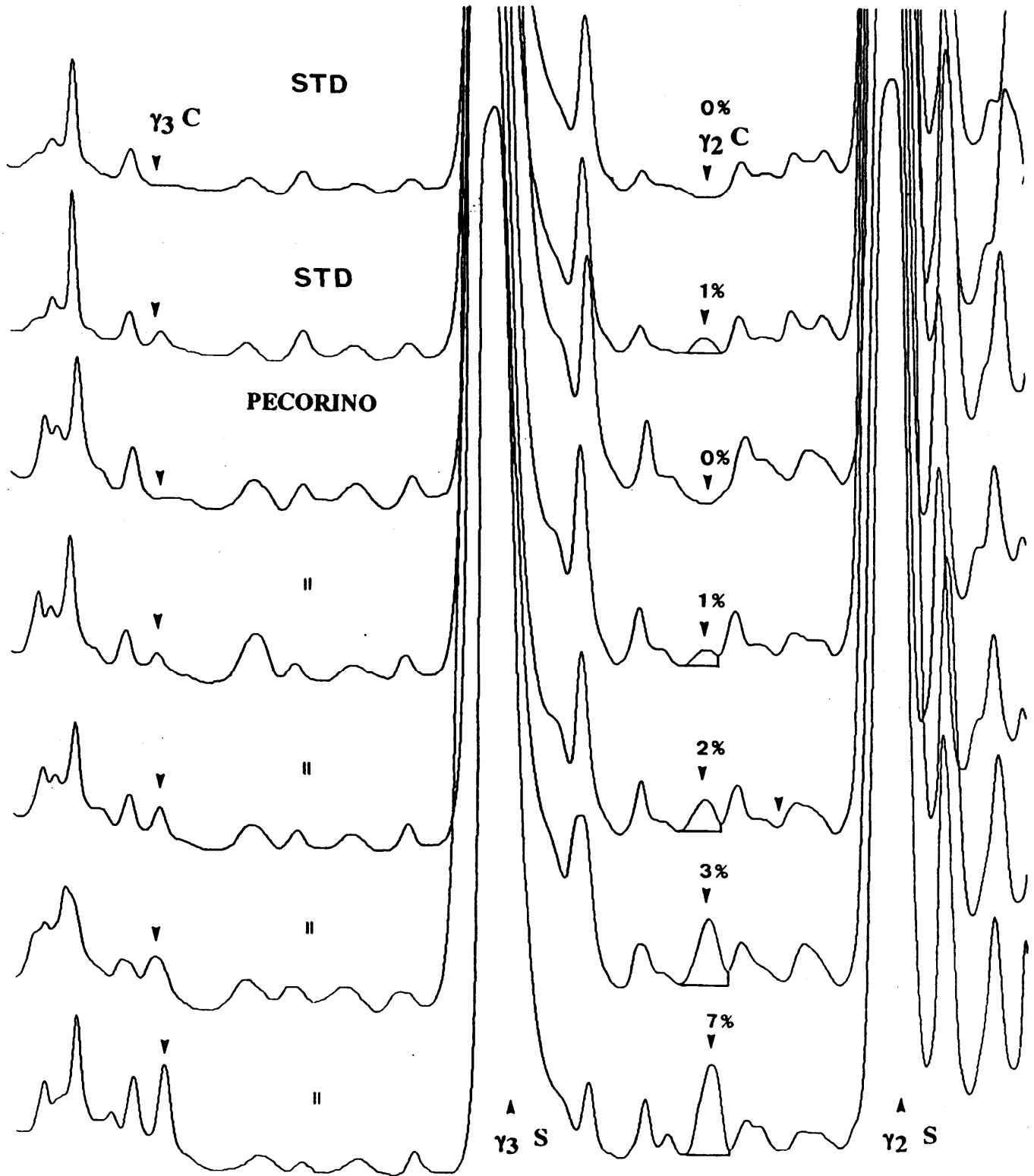

Fig. 5. Overlejring af densitogrammer af osteprøver af Pecorino-typen, der indeholder 0, 1, 2, 3 og 7 % komælk, efter isoelektrisk fokusering. Den øverste halvdel af IEF-gelen blev dannet ved $\lambda = 634$ nm. STD = standardopløsninger med 0 % og 1 % komælk

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 691/92

af 19. marts 1992

om fastsættelse af de beløb, hvormed importafgiften for oksekød med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) nedsættesKOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 715/90
af 5. marts 1990 om den ordning, der skal gælde for land-
brugsprodukter og visse varer fremstillet af landbrugspro-
dukter med oprindelse i AVS-staterne eller i de oversøiske
lande og territorier (OLT) ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning
(EØF) nr. 444/92 ⁽²⁾, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtning:

Ved artikel 3 i forordning (EØF) nr. 715/90 er det fastsat,
at importafgifter for oksekød nedsættes med 90 %; stør-
relsen af denne nedsættelse skal beregnes i overensstem-
melse med artikel 3 i Kommissionens forordning (EØF)nr. 970/90 ⁽³⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 815/
91 ⁽⁴⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*For indførsler, der finder sted i løbet af andet kvartal af
1992, fastsættes de i artikel 3 i forordning (EØF) nr.
715/90 omhandlede beløb, hvormed importafgiften for
oksekød nedsættes, som angivet i bilaget.*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 1. april 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. marts 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 84 af 30. 3. 1990, s. 85.⁽²⁾ EFT nr. L 52 af 27. 2. 1992, s. 7.⁽³⁾ EFT nr. L 99 af 19. 4. 1990, s. 8.⁽⁴⁾ EFT nr. L 83 af 3. 4. 1991, s. 6.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO

Código NC KN-kode KN-Code Κωδικός ΣΟ CN code Code NC Codice NC GN-code Código NC	Belgique Luxembourg FB/Flux/100 kg	Danmark dkr/100 kg	Deutschland DM/100 kg	Ελλάδα Δρχ/100 χγρ	España Pta/100 kg	France FF/100 kg	Ireland £ Ir/100 kg	Italia Lit/100 kg	Nederland Fl/100 kg	Portugal Esc/100 kg	United Kingdom £/100 kg
0102 90 10	5 753,8	1 064,09	278,96	29 710,46	18 314,40	935,60	104,132	208 726	314,32	24 760,96	94,136
0102 90 31	5 753,8	1 064,09	278,96	29 710,46	18 314,40	935,60	104,132	208 726	314,32	24 760,96	94,136
0102 90 33	5 753,8	1 064,09	278,96	29 710,46	18 314,40	935,60	104,132	208 726	314,32	24 760,96	94,136
0102 90 35	5 753,8	1 064,09	278,96	29 710,46	18 314,40	935,60	104,132	208 726	314,32	24 760,96	94,136
0102 90 37	5 753,8	1 064,09	278,96	29 710,46	18 314,40	935,60	104,132	208 726	314,32	24 760,96	94,136
0201 10 10	10 932,1	2 021,77	530,03	56 449,99	34 797,40	1 777,65	197,852	396 580	597,20	47 045,88	178,860
0201 10 90	10 932,1	2 021,77	530,03	56 449,99	34 797,40	1 777,65	197,852	396 580	597,20	47 045,88	178,860
0201 20 21	10 932,1	2 021,77	530,03	56 449,99	34 797,40	1 777,65	197,852	396 580	597,20	47 045,88	178,860
0201 20 29	10 932,1	2 021,77	530,03	56 449,99	34 797,40	1 777,65	197,852	396 580	597,20	47 045,88	178,860
0201 20 31	8 745,8	1 617,42	424,03	45 160,01	27 837,92	1 422,13	158,281	317 264	477,77	37 636,70	143,087
0201 20 39	8 745,8	1 617,42	424,03	45 160,01	27 837,92	1 422,13	158,281	317 264	477,77	37 636,70	143,087
0201 20 51	13 118,6	2 426,12	636,04	67 740,07	41 736,89	2 133,18	237,422	475 896	716,65	56 455,07	214,631
0201 20 59	13 118,6	2 426,12	636,04	67 740,07	41 736,89	2 133,18	237,422	475 896	716,65	56 455,07	214,631
0201 20 90	16 398,3	3 032,65	795,04	87 159,35	51 450,01	2 666,48	296,777	594 869	895,82	70 063,79	270,077
0201 30 00	18 757,3	3 468,92	909,41	98 088,95	59 334,65	3 050,07	339,470	680 446	1 024,68	80 470,04	307,771
0202 10 00	7 540,1	1 394,44	365,57	38 225,48	24 213,19	1 226,07	136,461	273 527	411,90	32 592,36	122,852
0202 20 10	7 540,1	1 394,44	365,57	38 225,48	24 213,19	1 226,07	136,461	273 527	411,90	32 592,36	122,852
0202 20 30	6 032,1	1 115,55	292,46	30 580,33	19 370,52	980,86	109,168	218 822	329,53	25 663,13	98,281
0202 20 50	9 425,1	1 743,06	456,97	47 781,87	30,266,51	1 532,59	170,576	341 909	514,88	48 439,41	185,868
0202 20 90	11 310,1	2 091,67	548,35	59 548,05	35 656,22	1 839,11	204,692	410 291	514,88	40 740,49	153,564
0202 30 10	9 425,1	1 743,06	456,97	47 781,87	30,266,51	1 532,59	170,576	341 909	514,88	40 740,49	153,564
0202 30 50	12 968,9	2 398,45	628,78	67 231,44	41 201,09	1 532,59	234,713	470 466	708,47	55 115,48	212,372
0202 30 90	18 757,3	3 468,92	909,41	98 088,95	59 334,65	3 050,07	339,470	680 446	1 024,68	80 470,04	307,771
0206 10 95	16 398,3	3 032,65	795,04	87 159,35	51 450,01	2 666,48	296,777	594 869	895,82	70 063,79	270,077
0206 20 91	12 968,9	2 398,45	628,78	67 231,44	41 201,09	1 532,59	234,713	470 466	708,47	55 115,48	212,372
0210 20 90	18 757,3	3 468,92	909,41	98 088,95	59 334,65	3 050,07	339,470	680 446	1 024,68	80 470,04	307,771
0210 90 41	18 757,3	3 468,92	909,41	98 088,95	59 334,65	3 050,07	339,470	680 446	1 024,68	80 470,04	307,771
0210 90 90	18 757,3	3 468,92	909,41	98 088,95	59 334,65	3 050,07	339,470	680 446	1 024,68	80 470,04	307,771
1602 50 10	18 757,3	3 468,92	909,41	98 088,95	59 334,65	3 050,07	339,470	680 446	1 024,68	80 470,04	307,771
1602 90 61	18 757,3	3 468,92	909,41	101 320,49	58 364,17	3 050,07	339,470	680 446	1 024,68	79 813,12	310,097

NB: Los códigos NC, incluidas las notas a pie de página, se definen en el Reglamento (CEE) n° 2658/87 modificado.

NB: KN-koderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i den ændrede forordning (EØF) nr. 2658/87.

NB: Die KN-Code sowie die Verweisungen in Fußnoten sind durch die geänderte Verordnung (EWG) Nr. 2658/87 bestimmt.

NB: Οι κωδικοί της συνδυασμένης ονοματολογίας, συμπεριλαμβανομένων των υποσημειώσεων, καθορίζονται στον τροποποιημένο κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87.

NB: The CN codes and the footnotes are defined in amended Regulation (EEC) No 2658/87.

NB: Les codes NC ainsi que les renvois en bas de page sont définis au règlement (CEE) n° 2658/87 modifié.

NB: I codici NC e i relativi richiami in calce sono definiti dal regolamento (CEE) n. 2658/87 modificato.

NB: GN-codes en voetnoten: zie de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 2658/87.

NB: Os códigos NC, incluindo as remissões em pé-de-página são definidos no Regulamento (CEE) n° 2658/87 alterado.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 692/92

af 19. marts 1992

om fastsættelse af støttebeløbet for olieholdige frø

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af
22. september 1966 om oprettelse af en fælles markeds-
ordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning
(EØF) nr. 1720/91⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1678/85
af 11. juni 1985 om fastsættelse af de omregningskurser,
der skal anvendes i landbrugssektoren⁽³⁾, senest ændret
ved forordning (EØF) nr. 668/92⁽⁴⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1569/72
af 20. juli 1972 om indførelse af særlige foranstaltninger
for raps-, rybs- og solsikkefrø⁽⁵⁾, senest ændret ved forord-
ning (EØF) nr. 2206/90⁽⁶⁾, særlig artikel 2, stk. 3,

ud fra følgende betragtninger :

Det i artikel 27 i forordning nr. 136/66/EØF omhandlede
støttebeløb er fastsat ved Kommissionens forordning

(EØF) nr. 307/92⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
nr. 609/92⁽⁸⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forord-
ning (EØF) nr. 307/92 på de oplysninger, som Kommis-
sionen har kendskab til, fører til at ændre det for tiden
gældende støttebeløb for solsikkefrø som angivet i bila-
gene til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

De i artikel 33, stk. 2 og 3, i Kommissionens forordning
(EØF) nr. 2681/83⁽⁹⁾ omhandlede støttebeløb og veksel-
kurser er fastsat i bilagene.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. marts 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. marts 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 162 af 26. 6. 1991, s. 27.

⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 71 af 18. 3. 1992, s. 21.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 167 af 25. 7. 1972, s. 9.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 11.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 32 af 1. 2. 1992, s. 20.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 65 af 11. 3. 1992, s. 28.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 266 af 28. 9. 1983, s. 1.

BILAG I

Støtte til raps- og rybsfrø andre end dobbeltlave

(beløb pr. 100 kg)

	Løbende måned 3	1. term. 4	2. term. 5	3. term. 6	
1. Bruttostøtte (ECU):					
— Spanien	16,699	17,097	17,465	17,485	
— Portugal	25,779	26,177	26,545	26,565	
— øvrige medlemsstater	16,699	17,097	17,465	17,485	
2. Endelig støtte:					
Frø høstet og forarbejdet i:					
— Tyskland (DM)	39,31	40,25	41,12	41,16	
— Nederlandene (hfl.)	44,30	45,35	46,33	46,38	
— BLØU (bfr./lfr.)	810,84	830,17	848,04	849,01	
— Frankrig (ffr.)	131,85	134,99	137,90	138,06	
— Danmark (dkr.)	149,96	153,53	156,83	157,01	
— Irland (Ir. £)	14,675	15,024	15,348	15,365	
— Det Forenede Kongerige (£)	12,944	13,264	13,559	13,575	
— Italien (lire)	29 414	30 116	30 764	30 799	
— Grækenland (dr.)	3 936,76	4 022,73	4 084,31	4 058,17	
— Spanien (pta.)	2 567,73	2 627,25	2 682,35	2 684,54	
— Portugal (esc.)	5 463,21	5 545,33	5 621,36	5 620,89	

BILAG II

Støtte til raps- og rybsfrø dobbeltlave

(beløb pr. 100 kg)

	Løbende måned 3	1. term. 4	2. term. 5	3. term. 6	
1. Bruttostøtte (ECU):					
— Spanien	17,949	18,347	18,715	18,735	
— Portugal	27,029	27,427	27,795	27,815	
— øvrige medlemsstater	17,949	18,347	18,715	18,735	
2. Endelig støtte:					
Frø høstet og forarbejdet i:					
— Tyskland (DM)	42,26	43,19	44,06	44,11	
— Nederlandene (hfl.)	47,61	48,67	49,64	49,70	
— BLØU (bfr./lfr.)	871,54	890,86	908,73	909,70	
— Frankrig (ffr.)	141,72	144,86	147,77	147,92	
— Danmark (dkr.)	161,18	164,75	168,06	168,24	
— Irland (Ir. £)	15,773	16,123	16,446	16,464	
— Det Forenede Kongerige (£)	13,938	14,258	14,553	14,570	
— Italien (lire)	31 616	32 317	32 966	33 001	
— Grækenland (dr.)	4 251,91	4 337,88	4 399,46	4 373,32	
— Spanien (pta.)	2 756,26	2 815,79	2 870,88	2 873,07	
— Portugal (esc.)	5 724,06	5 806,17	5 882,21	5 881,74	

BILAG III

Støtte til solsikkefrø

(beløb pr. 100 kg)

	Løbende måned 3	1. term. 4	2. term. 5	3. term. 6	
1. Bruttostøtte (ECU):					
— Spanien	29,840	30,580	30,805	30,805	
— Portugal	36,570	37,310	37,535	37,535	
— øvrige medlemsstater	18,140	18,880	19,105	19,105	
2. Endelig støtte:					
Frø høstet og forarbejdet i:					
— Tyskland (DM)	42,70	44,45	44,98	44,98	
— Nederlandene (hfl.)	48,12	50,08	50,68	50,68	
— BLØU (bfr./lfr.)	880,81	916,74	927,67	927,67	
— Frankrig (ffr.)	143,23	149,07	150,85	150,85	
— Danmark (dkr.)	162,90	169,54	171,56	171,56	
— Irland (Ir. £)	15,941	16,591	16,789	16,789	
— Det Forenede Kongerige (£)	14,043	14,642	14,820	14,820	
— Italien (lire)	31 953	33 256	33 653	33 653	
— Grækenland (dr.)	4 262,81	4 438,34	4 455,79	4 419,98	
— Portugal (esc.)	7 720,11	7 871,82	7 919,15	7 914,37	
— Spanien (pta.)	4 551,51	4 661,66	4 695,80	4 695,01	

BILAG IV

Ecu-kurs, der skal anvendes ved omregning af den endelige støtte til det forarbejdende lands valuta, når dette ikke er produktionslandet

(værdien af 1 ECU)

	Løbende måned 3	1. term. 4	2. term. 5	3. term. 6	
DM	2,043520	2,042350	2,041320	2,040290	
hfl.	2,299070	2,297680	2,296460	2,295140	
bfr./lfr.	42,090300	42,060300	42,033500	41,007800	
ffr.	6,938140	6,936480	6,935230	6,934210	
dkr.	7,931950	7,929140	7,924230	7,921310	
Ir. £	0,766130	0,766036	0,766284	0,766428	
£	0,714033	0,714153	0,714262	0,714292	
lire	1 533,62	1 535,78	1 537,94	1 539,93	
dr.	235,89100	238,14500	240,26500	242,26000	
esc.	176,19700	176,52500	176,91200	177,35800	
pta.	129,03100	129,30800	129,49300	129,72000	

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 693/92

af 19. marts 1992

om fastsættelse af støttebeløbet for bomuld

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Grækenlands
tiltrædelse, særlig stk. 3 og 10 i protokol nr. 4 om
bomuld, ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse, særlig den dertil knyttede protokol nr. 14,
og Kommissionens forordning (EØF) nr. 4006/87 ⁽¹⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2169/81
af 27. juli 1981 om fastsættelse af almindelige regler for
støtteordningen vedrørende bomuld ⁽²⁾, senest ændret ved
forordning (EØF) nr. 791/89 ⁽³⁾, særlig artikel 5, stk. 1, og
ud fra følgende betragtninger:

Det i artikel 5, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2169/81
omhandlede tillægsstøttebeløb er fastsat i Kommissionens
forordning (EØF) nr. 2880/91 ⁽⁴⁾, senest ændret ved
forordning (EØF) nr. 600/92 ⁽⁵⁾;

anvendelsen af de regler og nærmere bestemmelser, som
indeholdes i forordning (EØF) nr. 2880/91 på de oplys-
ninger, som Kommissionen for øjeblikket sidder inde
med, medfører ændring af det nugældende støttebeløb i
overensstemmelse med angivelserne i artikel 1 til denne
forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Det i artikel 5 i forordning (EØF) nr. 2169/81 omhand-
lede støttebeløb for ikke-egreneret bomuld fastsættes til
73,381 ECU pr. 100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. marts 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. marts 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 377 af 31. 12. 1987, s. 49.

⁽²⁾ EFT nr. L 211 af 31. 7. 1981, s. 2.

⁽³⁾ EFT nr. L 85 af 30. 3. 1989, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 274 af 1. 10. 1991, s. 48.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 64 af 10. 3. 1992, s. 21.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 694/92

af 19. marts 1992

om gennemførelsesbestemmelser vedrørende de i Rådets forordning (EØF) nr. 3860/91 fastsatte gratis leverancer af levnedsmidler bestemt til befolkningerne i Albanien

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3860/91 af 23. december 1991 om en hasteaktion vedrørende gratis leverancer af levnedsmidler bestemt til befolkningerne i Albanien⁽¹⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3577/90⁽³⁾, særlig artikel 7,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og om de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 843/91⁽⁵⁾, særlig artikel 2, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EØF) nr. 3860/91 er der fastsat en hasteaktion vedrørende levering af levnedsmidler bestemt til befolkningerne i Albanien; med henblik på gennemførelsen af denne hasteaktion er det nødvendigt at fastsætte gennemførelsesbestemmelser for kornsektoren, idet leverancen skal udbydes i licitation, samt fælles bestemmelser for de licitationer, der iværksættes som led i aktionen;

gennemførelsesbestemmelserne bør i øvrigt omfatte en ordning med sikkerhedsstillelse og en kontrolordning, der sikrer, at leverancerne gennemføres korrekt;

for at undgå forvridninger, der skyldes monetære forhold, når buddene vedrørende omkostningerne ved de i ecu udliciterede leverancer omregnes, bør der anvendes en kurs, som er de økonomiske realiteter nærmere end landbrugsomregningskursen, samtidig med at der tages hensyn til den justeringsfaktor, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1676/85; i henhold til artikel 3a i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3152/85 af 11. november 1985 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 om regningsenhedens værdi og de omregningskurser, der skal anvendes i

den fælles landbrugspolitik⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3237/90⁽⁷⁾, skal en sådan kurs offentliggøres;

produkter, som interventionsorganerne ligger inde med, og som er bestemt til udførsel, falder ind under bestemmelserne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 569/88⁽⁸⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 665/92⁽⁹⁾; nævnte forordnings bilag vedrørende påtegninger bør suppleres;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Ved gennemførelse af de i forordning (EØF) nr. 3860/91 fastsatte gratis leverancer af levnedsmidler bestemt til befolkningerne i Albanien finder bestemmelserne i nærværende forordning anvendelse.

2. Alle leverancer omfatter licitation over leveringsomkostningerne som defineret i artikel 2, stk. 2, og køb af produkter til fast pris hos interventionsorganet.

Artikel 2

1. Der afholdes licitation over omkostningerne ved levering fra interventionslagre til bestemmelsesstedet.

2. Omkostningerne gælder for levering af varer, der er løst indladet eller i sække på et transportmiddel, ab interventionsorganets lager til den albanske lossehavn, levering cif.

Artikel 3

Fysiske personer, der har en medlemsstats nationalitet og er etableret i Fællesskabet, og selskaber, der er oprettet i henhold til en medlemsstats lovgivning og har deres vedtægtsmæssige hovedsæde, deres centrale administration eller en hovedvirksomhed i en medlemsstat, kan på ensartede vilkår deltage i licitationerne i henhold til denne forordning.

⁽¹⁾ EFT nr. L 362 af 31. 12. 1991, s. 85.

⁽²⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 352 af 17. 12. 1990, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 85 af 5. 4. 1991, s. 26.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 310 af 21. 11. 1985, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 310 af 9. 11. 1990, s. 18.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 55 af 1. 3. 1988, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 71 af 18. 3. 1992, s. 7.

Artikel 4

De bydende deltager i licitationen ved til interventionsorganet at sende et skriftligt bud pr. post eller ved hjælp af et af de telekommunikationsmidler, der er fastsat i licitationsbekendtgørelsen.

Artikel 5

Buddene omfatter alle de i artikel 2, stk. 2, omhandlede leveringsomkostninger for et parti eller en gruppe af partier, der er anført i licitationsbekendtgørelsen for et givet bestemmelsessted. Beløb angives i ECU/ton.

Beløbet omregnes ved hjælp af den i artikel 3a i forordning (EØF) nr. 3152/85 omhandlede omregningskurs, som gælder på den sidste dato for indgivelse af bud.

Buddene er kun gyldige, hvis de ledsages:

- a) af en ansøgning om eksportlicens med en henvisning til forordning (EØF) nr. 3860/91, der skal være anført i rubrik 22
- b) af beviset for, at der er stillet en licitationssikkerhed på 10 ECU/ton.

Hvis budet ikke fremlægges i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning og licitationsbekendtgørelsen, er det ikke gyldigt.

Bud kan ikke ændres eller trækkes tilbage.

Artikel 6

1. Interventionsorganet meddeler senest to timer efter udløbet af fristen for indsendelse af bud Kommissionen de modtagne bud.

2. Efter fremgangsmåden i artikel 26 i forordning (EØF) nr. 2727/75 fastsætter Kommissionen for hvert parti de maksimale leveringsomkostninger, eller den beslutter ikke at give tilslag.

Artikel 7

1. Interventionsorganet underretter så hurtigt som muligt alle bydende om resultatet af deres deltagelse i licitationen. Det sender ved hjælp af et skriftligt telekommunikationsmiddel tilslagsmodtagerne en tildelingserklæring.

2. Hvis flere bydende har afgivet samme bud for samme parti, tildeler interventionsorganet leveringen ved lodtrækning.

Artikel 8

Varerne udleveres kun, hvis der er stillet en sikkerhed svarende til indkøbsprisen for det pågældende korn, justeret med de månedlige forhøjelser for den måned, i

hvilken buddene er indgivet, idet denne pris forhøjes med 10 %.

Artikel 9

1. Bortset fra force majeure bærer tilslagsmodtageren alle risici for varen, herunder tab og forringelse, indtil det i artikel 2, stk. 2, fastsatte leveringstrin.

2. Hvis varernes overtagelse på leveringstrinet forsinkes af grunde, som ikke kan tilskrives tilslagsmodtageren, refunderer Kommissionen de supplerende omkostninger på grundlag af bilag.

3. Tilslagsmodtageren ansøger de albanske myndigheder om en attest, der bekræfter, at den leverede mængde er blevet overtaget.

4. Bestemmelserne for udstedelse af overtagesattesten vedtages efter fremgangsmåden i artikel 26 i forordning (EØF) nr. 2727/75.

5. Leveringsomkostningerne refunderes for den i overtagesattesten anførte mængde og uden fradrag for normalt svind.

Artikel 10

1. Der udtages repræsentative prøver af de leverede mængder ved indladningen i eksportthavnen og ved losningen i bestemmelseshavnen.

Det kontrolselskab, der kontrollerer losningen, må ikke være det samme, som kontrollerer indladningen, og skal være uafhængigt af sidstnævnte selskab.

Kontrolselskaberne vælges af den bydende i samråd med interventionsorganet, som igen handler i samråd med Kommissionen, inden indgivelse af bud.

2. Den bydende afholder udgifterne til prøveudtagning, og prøverne stilles til rådighed for interventionsorganet.

Artikel 11

1. Som led i denne forordning forstås ved det i artikel 20 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 (⁽¹⁾), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3745/89 (⁽²⁾), omhandlede primære krav:

a) opretholdelse af budet og afhentning af varen for den sikkerhed, der er fastsat i artikel 5, stk. 2, litra b)

b) faktisk levering af de tildelte partier på leveringstrinet i en kvalitet der ikke i betydelig grad afviger fra den kvalitet, som blev konstateret ved udleveringen fra interventionslageret, for den i artikel 8 omhandlede sikkerhed.

(¹) EFT nr. L 205 af 3. 8. 1985, s. 5.

(²) EFT nr. L 364 af 14. 12. 1989, s. 54.

2. Den i artikel 5, stk. 2, litra b), omhandlede sikkerhed frigives:

- hvis budet ikke antages
- når varen er blevet overtaget ved tilslagsmodtagelsen.

3. Den i artikel 8 omhandlede sikkerhed frigives, når tilslagsmodtageren har afleveret den i artikel 9, stk. 3, omhandlede overtagelsesattest, og når der er ført bevis for, at kvaliteten af den til de albanske myndigheder leverede mængde ikke i betydelig grad afviger fra kvaliteten af den udtagne prøve. Beviset stilles i form af analysen af de udtagne prøver.

4. Når tilslagsmodtageren har afleveret overtagelsesattesten og transportdokumentet, refunderes leveringsomkostningerne.

Artikel 12

I del I »Produkter, som skal udføres i den stand, hvori de udtages fra interventionslager« i bilaget til forordning (EØF) nr. 569/88 tilføjes følgende punkt og tilhørende fodnote:

- 125. Kommissionens forordning (EØF) nr. 694/92 af 19. marts 1992 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende de i Rådets forordning (EØF) nr. 3860/91 fastsatte gratis leverancer af levnedsmidler bestemt til befolkningerne i Albanien.

(¹²⁵) EFT nr. L 74 af 20. 3. 1992, s. 39.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. marts 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

Artikel 13

Med henblik på den i artikel 1 fastsatte licitation offentliggør interventionsorganerne mindst otte dage før datoen for den første dellicitation en licitationsbekendtgørelse, hvori følgende fastsættes:

- supplerende forskrifter og betingelser, der er forenelige med bestemmelserne i denne forordning
- de forskellige partiers vigtigste fysiske og tekniske kendetegn, der blev konstateret ved interventionsorganernes opkøb af produkterne eller i forbindelse med senere kontrol
- de partier eller grupper af partier, som budet skal vedrøre, med angivelse af lagerholdernes navne og adresser samt de steder, hvortil partierne skal leveres
- frister for afhentning og levering.

Bekendtgørelsen og alle ændringer heraf meddeles Kommissionen inden udløbet af den første frist for indsendelse af bud.

Artikel 14

Regnskabsværdien af de produkter, der overdrages i henhold til denne forordning, fastsættes i ECU/ton i forordningen om iværksættelse af licitation. Værdien omregnes til national valuta ved hjælp af den landbrugsomregningskurs, der gælder den 1. august 1991.

Artikel 15

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 695/92

af 19. marts 1992

om ændring af forordning (EØF) nr. 859/89 om gennemførelsesbestemmelser for interventionsforanstaltninger for oksekød

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1628/91⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 859/89 af 29. marts 1989 om gennemførelsesbestemmelser for interventionsforanstaltninger for oksekød⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3560/91⁽⁴⁾, er der fastsat bestemmelser om interventionsopkøb;de indhøstede erfaringer i forbindelse med de seneste licitationer viser, at den i artikel 10 i ovennævnte forordning omhandlede sikkerhed bør forhøjes, og at det bør fastsættes, at den udelukkende kan stilles i form af kontant indbetaling som omhandlet i artikel 13 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 af 22. juli 1985 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen for sikkerhedsstillelse for landbrugsprodukter⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3745/89⁽⁶⁾;

med henblik på hurtigst muligt at bringe udviklingen med bud i spekulationsøjemed til ophør bør det fastsæt-

tes, at nærværende forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen, således at den kan finde anvendelse fra og med den anden licitation i marts måned;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 10 i forordning (EØF) nr. 859/89 foretages følgende ændringer:

1) I stk. 1 ændres tallet »15« til »30«.

2) Som stk. 3 indsættes:

»3. Uanset artikel 8, stk. 1, og artikel 11 i forordning (EØF) nr. 2220/85 kan sikkerheden kun stilles i form af kontant indbetaling som omhandlet i artikel 13 i nævnte forordning.«

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den anden licitation i marts 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. marts 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.⁽²⁾ EFT nr. L 150 af 15. 6. 1991, s. 16.⁽³⁾ EFT nr. L 91 af 4. 4. 1989, s. 5.⁽⁴⁾ EFT nr. L 336 af 7. 12. 1991, s. 28.⁽⁵⁾ EFT nr. L 205 af 3. 8. 1985, s. 5.⁽⁶⁾ EFT nr. L 364 af 14. 12. 1989, s. 54.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 4. marts 1992

om oprettelse af et ekspertudvalg for transit af elektricitet gennem de overordnede net

(92/167/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

ud fra følgende betragtninger:

I forbindelse med gennemførelsen af det indre energi-
marked ønsker Kommissionen at lette udvekslingen af
energi ved at fremme transit af elektricitet gennem over-
ordnede net, jf. artikel 2 i Rådets direktiv 90/547/EØF af
29. oktober 1990 om transit af elektricitet gennem de
overordnede net⁽¹⁾;

med henblik herpå er det hensigtsmæssigt, at Kommis-
sionen i spørgsmål om, hvorvidt transitten forløber
tilfredsstillende, samt om de økonomiske, tekniske, juri-
diske og sociale faktorer i forbindelse hermed kan
rådgives af et ekspertudvalg;

de selskaber, der er ansvarlige for de overordnede net, bør
være repræsenteret i dette udvalg; herudover bør der
deltage særligt kvalificerede personer, som kan bidrage
med deres særlige viden på transitområdet;

det er hensigtsmæssigt også at anvende ekspertudvalget
som det mæglingsorgan, der er omhandlet i artikel 3,
stk. 4, i direktiv 90/547/EØF;

for at mæglingsproceduren kan fungere effektivt, er det
nødvendigt, at ekspertudvalget konstituerer sig »ad hoc«
ved enhver anmodning om mægling —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Under Kommissionen oprettes et ekspertudvalg for transit
af elektricitet gennem overordnede net, i det følgende
benævnt »udvalget«.

Artikel 2

Opgaver

Udvalget har til opgave:

- at rådgive Kommissionen, når den anmoder derom
med hensyn til spørgsmål vedrørende transit af elek-
tricitet og opfølgning af transitttransaktioner
samt
- at fremsætte mæglingsforslag, efter anmodning fra de
forhandlende parter, i forbindelse med en bestemt
anmodning om transit.

Artikel 3

Rådgivning

I forbindelse med rådgivningsopgaver skal udvalget:

a) nærmere undersøge:

- transittens tekniske, finansielle og juridiske
aspekter under hensyntagen til de økonomiske og
sociale forhold

⁽¹⁾ EFT nr. L 313 af 13. 11. 1990, s. 30.

- foranstaltninger, som kan fremme udvekslingen af elektrisk energi, eller som vedrører den tekniske forbedring af infrastrukturene
- mulighederne for samarbejde med selskaber i tredjelande

b) bistå Kommissionen ved

- udarbejdelsen af en årsberetning om anvendelsen af direktiv 90/547/EØF
- revisionen af bilaget til direktiv 90/547/EØF.

*Artikel 4***Sammensætning**

1. Udvalget har 17 medlemmer:

- tolv repræsentanter for højspændingsnet i Fællesskabet (en repræsentant fra hver medlemsstat)
- tre uafhængige eksperter, hvis faglige erfaring og kompetence på området transit af elektricitet i Fællesskabet er almindelig anerkendt
- en repræsentant fra EURELECTRIC
- en repræsentant fra Kommissionen.

2. Udvalgets medlemmer udpeges af Kommissionen. De tolv repræsentanter for højspændingsnettene og repræsentanten fra EURELECTRIC udpeges efter høring af de berørte kredse, fra en liste, som indeholder mindst to forslag for hver post.

*Artikel 5***Offentliggørelse**

Listen over medlemmerne offentliggøres af Kommissionen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 6***Mandat**

1. Medlemmernes mandat er på fire år.
2. Medlemmernes mandat kan ikke fornyes.
3. Uanset stk. 1 og 2 er mandatet på to år for halvdelen af de medlemmer, der udnævnes ved udvalgets oprettelse, og det kan fornyes for yderligere fire år.
4. Efter mandatperiodens udløb fortsætter medlemmerne i deres funktion, indtil nye medlemmer kan indtræde i deres sted.
5. Såfremt et medlems mandat ophører inden udløbet af perioden på fire år ved fratræden, dødsfald eller af

andre årsager, erstattes han for den resterende mandatperiode efter proceduren i artikel 4, stk. 2.

6. Kommissionen kan bringe et medlems mandat til ophør efter høring af de berørte kredse, jf. artikel 4, stk. 2, og erstatte ham efter proceduren i artikel 4, stk. 2.

7. Der ydes intet vederlag for de udøvede funktioner.

*Artikel 7***Forretningsgang**

1. Kommissionens repræsentant er formand for udvalget.
 2. Repræsentanter fra Kommissionens tjenestegrene deltager i udvalgets møder som observatører.
 3. Kommissionens tjenestegrene varetager organets sekretariatsopgaver.
 4. Formanden kan indbyde enhver person, der har særlig kompetence på et område, som er indskrevet på dagsordenen, til at deltage i arbejdet som ekspert.
- Ekspertene deltager kun i drøftelsen af det spørgsmål, der har givet anledning til deres tilstedeværelse.
5. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.
 6. Udvalget holder møde mindst en gang om året.

*Artikel 8***Mægling**

1. Kun parter i en tvist om en bestemt anmodning om transit kan forelægge spørgsmål for udvalget med henblik på mægling.
2. Udvalget konstituerer sig *ad hoc* ved enhver anmodning om mægling.
3. Ved mægling består udvalget af formanden og seks medlemmer:
 - repræsentanten for EURELECTRIC
 - to eksperter valgt af og blandt udvalgets tre ekspertmedlemmer
 - tre netrepræsentanter, som ikke er indblandet i forhandlingerne om den bestemte anmodning om transit, der er genstand for den ønskede mægling, valgt af og blandt de tolv netrepræsentanter, der er medlemmer af udvalget.

Formanden deltager ikke i afstemningerne.

4. Efter enhver anmodning om mægling har sagens parter pligt til at deltage i mæglingsproceduren.

5. Mæglingsorganet vælger af sin midte en mæglingleder.

6. Repræsentanterne for de net, der er indblandet i en forhandling om en bestemt anmodning om transit, hvorom udvalgets er blevet anmodet om mægling, opfordres til at redegøre for deres synspunkter.

7. Efter drøftelse i mæglingsorganet fremsætter mæglinglederen et mæglingforslag, som udvalgets fem øvrige medlemmer kan forventes at tilslutte sig. I tilfælde af uenighed fremsætter mæglinglederen et mæglingforslag, som et flertal af de fem øvrige medlemmer kan forventes at tilslutte sig. I så fald registreres udtalelserne fra de medlemmer, der er i mindretal.

8. Formanden forelægger parterne mæglingforslaget, ledsaget af eventuelle mindretalsudtalelser, senest tre måneder efter det tidspunkt, hvor udvalget fik forelagt anmodningen om mægling.

9. Resultaterne af mæglingen har ikke bindende virkning.

10. Repræsentanter for de medlemsstater, der er berørt af en anmodning om transit, kan deltage i mæglingsproceduren som observatører.

Artikel 9

Tavshedspligt

Udvalgets medlemmer og de eksperter, der omhandles i artikel 7, stk. 4, har forpligtelse til ikke at videregive oplysninger, som de har fået kendskab til under arbejdet for udvalget, når Kommissionen meddeler dem, at den ønskede udtalelse eller det stillede spørgsmål vedrører fortrolige forhold.

Artikel 10

Ikrafttræden

Denne afgørelse får virkning den 4. marts 1992.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. marts 1992.

På Kommissionens vegne

António CARDOSO E CUNHA

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 4. marts 1992

om bemyndigelse af Grækenland til at begrænse handelen med frø af visse sorter af en landbrugsplanteart

(Kun den græske udgave er autentisk)

(92/168/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets direktiv 70/457/EØF af
29. september 1970 om den fælles sortsliste over land-
brugsplantearter⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 90/654/
EØF⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 2 og 3,under henvisning til anmodning fra Den Helleniske
Republik, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 15, stk. 1, i direktiv 70/457/EØF er frø og
plantemateriale af sorter af landbrugsplantearter, der er
blevet officielt godkendt efter den 1. juli 1972 i mindst én
medlemsstat, og som opfylder betingelserne i nævnte
direktiv, fra den 31. december i det andet år efter det,
hvori sorten blev godkendt, ikke længere underkastet
handelsrestriktioner i Fællesskabet med hensyn til sorten;ifølge artikel 15, stk. 2, i direktiv 70/457/EØF kan en
medlemsstat imidlertid efter anmodning bemyndiges til i
de i artikel 15, stk. 3, i samme direktiv omhandlede
tilfælde at forbyde handel med frø og plantemateriale af
visse sorter;Grækenlands anmodning vedrører tidlige soyabønnesor-
ter; anmodningen blev indsendt inden den 31. december
1989 og er baseret på artikel 15, stk. 3, litra c), andet
tilfælde, i direktiv 70/457/EØF, nemlig at det er almindel-
ligt bekendt, at tidlige soyabønnesorter i øjeblikket ikke
er egnet til dyrkning i Grækenland;begrundelsen i artikel 15, stk. 3, litra c), andet tilfælde, i
direktiv 70/457/EØF, nemlig at det er almindeligt
bekendt, at tidlige soyabønner i øjeblikket ikke er egnet
til dyrkning i Grækenland, er blevet bekræftet;ordningen for bemyndigelse i henhold til artikel 15,
stk. 2, i nævnte direktiv må revideres med henblik på
gennemførelsen af det indre marked; denne revision vil
berøre alle tidligere givne bemyndigelser med virkning
senest fra den 31. december 1992;de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for
Frø og Plantemateriale henhørende under Landbrug,
Havebrug og Skovbrug —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

*Artikel 1*Den Helleniske Republik bemyndiges til på sit område at
forbyde handel med frø af nedenstående sorter, der er
opført på den fælles sortsliste over landbrugsplantearter
for 1989:**Olie- og spindplanter***Glycine max, (L) Merr.* (soyabønner)
Ambassador
Dorado
Leman.*Artikel 2*Den i artikel 1 omhandlede bemyndigelse vil blive tilba-
gekaldt, hvis det konstateres, at forudsætningerne for
bemyndigelsen ikke længere er til stede.*Artikel 3*Grækenland giver Kommissionen og de øvrige medlems-
stater meddelelse om, fra hvilken dato og på hvilken
måde de anvender den i artikel 1 omhandlede bemyndi-
gelse.*Artikel 4*

Denne beslutning er rettet til Grækenland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. marts 1992.

På Kommissionens vegne
Ray MAC SHARRY
Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 225 af 12. 10. 1970, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 48.

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 9. marts 1992

om suspension af undersøgelsesproceduren vedrørende en uretmæssig handelspraksis i den i Rådets forordning (EØF) nr. 2641/84 angivne betydning i form af pålæggelse i Japan af en havneafgift eller et havnegebyr, hvoraf provenuet anvendes til opbygning af en Harbour Management Fund (administrationsfond)

(92/169/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2641/84 af 17. september 1984 om styrkelse af den fælles handelspolitik, særlig med hensyn til beskyttelse mod uretmæssig handelspraksis (¹),

efter konsultation i Det Rådgivende Udvalg i overensstemmelse med ovennævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger:

A. KLAGEREN

- (1) Den 7. januar 1991 modtog Kommissionen en klage fra Det Europæiske Fællesskabs Rederisammenslutning (ECSA, i det følgende benævnt »klageren«), der repræsenterer omkring 90 % af alle de rederier i EF, der medtager fragt til og fra Japan.

B. KLAGENS GENSTAND

- (2) Det påstås i klagen, at Den Japanske Havnetransportsammenslutning (JHTA) i november 1989 indførte en havneafgift eller et havnegebyr på al transport via japanske havne med henblik på oprettelse af en såkaldt »Harbour Management Fund«. Denne fonds påståede formål var at sikre stabil og regelmæssig udførelse af havnearbejde og ajourføring og modernisering af det japanske importdistributionssystem. Ifølge klagen havde Japan Foreign Steamship Association (JFSA), der repræsenterer alle ikke-japanske rederier, først nægtet at betale. Det blev i påstanden påpeget, at hvis rederierne nægtede at underskrive en »aftale«, i henhold til hvilken de accepterede at betale afgifter, ville der være stor risiko for, at deres fartøjer ville komme ud for alvorlige problemer i forbindelse med lastning og losning i japanske havne. Samtlige rederier, inkl. rederierne i EF, underskrev derfor en »aftale«, der omfattede perioden fra den 1. oktober 1989 til den 31. marts 1990. Denne »aftale« blev derefter angive-

ligt fornyet for perioden 1. april 1990 til 31. marts 1991.

- (3) Det anførtes i klagen, at afgiften til nævnte fond udgjorde en uretmæssig handelspraksis i den i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 2641/84 angivne betydning. Til støtte herfor anførtes det, at Fællesskabets rederier i praksis blev tvunget til at bidrage til fonden, at de ikke havde nogen reel indflydelse på, hvorledes de indbetalte midler blev anvendt, at det formål, til hvilket midlerne rent faktisk blev anvendt (bl.a. opførelsen af distributionscentre inde i landet), ikke indebar fordele for Fællesskabets rederier, og at afgifterne var diskriminerende i den forstand, at afgiften for indenlandsk kystfart (forbeholdt japanske rederier) kun udgjorde omkring en fjerdedel af afgiften for import- og eksportladninger.

- (4) Ifølge klagen bar Japan ansvar for denne uretmæssige handelspraksis eftersom det japanske Transportministerium havde givet bemyndigelse og vejledning til fonden, og fordi JHTA selv udførte sine funktioner i henhold til Transportministeriets retningslinjer og via dettes godkendelse havde kunnet indtage den magtfulde stilling som mellemed mellem havnearbejdernes fagforeninger og rederierne, en stilling, som meget let ville kunne føre til misbrug, hvis den ikke var undergivet behørig kontrol.

- (5) Det hævdedes endvidere, at den uretmæssige handelspraksis havde påført Fællesskabets rederier en skade i størrelsesordenen 4,5 mio. US \$ om året. Den usikkerhed, som oprettelsen af fonden medførte i handelsforbindelserne, havde også skadelig indvirkning på samhandelen mellem Fællesskabet og Japan i almindelighed.

- (6) Klagen afsluttedes med en opfordring til Fællesskabet om at tage de fornødne skridt til at sikre, at fonden blev nedlagt så hurtigt som muligt.

C. UNDERSØGELSESPROCEDURE

- (7) Klagen indeholdt tilstrækkelige beviser til at berettigede iværksættelsen af en undersøgelsesprocedure, og da iværksættelsen af en sådan procedure blev anset for at være i Fællesskabets interesse, har Kommissionen — efter konsultation i Det Rådgivende Udvalg i overensstemmelse med artikel 6 i

(¹) EFT nr. L 252 af 20. 9. 1984, s. 1.

- forordning (EØF) nr. 2641/84 — i en meddelelse offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽¹⁾ bekendtgjort, at den har indledt en undersøgelsesprocedure i henhold til omtalte forordning i sagen vedrørende den japanske Harbour Management Fund.
- (8) Kommissionen underrettede officielt klageren, den japanske regering og de direkte berørte parter i Japan om iværksættelsen af undersøgelsesproceduren. Den gav også de berørte parter mulighed for skriftligt at give deres mening til kende og til at anmode om at blive hørt. Ingen anmodning om at blive hørt blev modtaget, og ingen skriftlige anbringender blev fremsat på dette tidspunkt.
- (9) Kommissionen indledte undersøgelsen på fællesskabsniveau med at sende spørgeskemaer til de af Fællesskabets skibsredere, som den vidste var berørt af sagen. Alle henvendelser blev besvaret tilfredsstillende. Oplysningerne fra de største selskaber blev efterprøvet ved kontrolbesøg hos de pågældende.
- (10) Samtidig indledte Kommissionen en undersøgelse i Japan ved at udbede sig de oplysninger, den fandt nødvendige fra den japanske regering og andre interesserede parter i Japan. Disse oplysninger blev først modtaget på et meget sent tidspunkt i proceduren, men Kommissionen besluttede alligevel at tage dem i betragtning.
- (11) I overensstemmelse med artikel 6, stk. 9, i forordning (EØF) nr. 2641/84 forelagde Kommissionen ved udgangen af den syv måneder lange undersøgelsesperiode en rapport om resultaterne af undersøgelsen for Det Rådgivende Udvalg, der er nedsat i henhold til omtalte forordning. En ikke-fortrolig udgave af disse resultater blev sendt til den japanske regering og til klageren.
- (12) Da den japanske regering meddelte, at den var villig til at samarbejde med Kommissionen for hurtigt at finde en løsning på problemet med omhandlede fond, besluttede Kommissionen efter at have konsulteret Det Rådgivende Udvalg at forlænge gyldighedsperioden for undersøgelsesperioden for at kunne gennemføre de nødvendige konsultationer med den japanske regering. En meddelelse om denne forlængelse blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽²⁾.
- (13) Under konsultationerne med den japanske regering fik Kommissionen formelt forsikring om, at fonden ville blive nedlagt den 31. marts 1992, at den ikke ville blive videreført i en anden form, og at der ville blive taget behørigt hensyn til de udenlandske rederiers synspunkter angående anvendelsen af de indbetalte, men endnu ikke udbetalte midler. Det blev senere bekræftet skriftligt. Kommissionen finder, at disse forsikringer er tilfredsstillende, og at de, når de er realiseret, vil afhjælpe skaden for Fællesskabets rederier i den i artikel 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 2641/84 angivne betydning.
- (14) Under de ovenfor beskrevne omstændigheder finder Kommissionen, at det er i Fællesskabets interesse og i overensstemmelse med den korrekte anvendelse af forordning (EØF) nr. 2641/84 at suspendere undersøgelsesproceduren. Denne suspension vil blive genbehandlet af Kommissionen, når der er gået tilstrækkelig lang tid fra fondens nedlæggelse til, at der synes at være rimelig sikkerhed for, at ordningen ikke vil blive genindført under en anden form.
- (15) Kommissionen har underrettet klageren og den japanske regering om sine konklusioner og de væsentligste faktiske forhold og betragtninger, som den har lagt til grund herfor —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE :

Eneste artikel

Undersøgelsesproceduren vedrørende en uretmæssig handelspraksis i den i forordning (EØF) nr. 2641/84 angivne betydning i form af pålæggelse i Japan af en havneafgift eller et havnegebyr, hvoraf provenuet skal anvendes til opbygning af en Harbour Management Fund, suspenderes indtil videre.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. marts 1992.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. C 40 af 16. 2. 1991, s. 18.

⁽²⁾ EFT nr. C 287 af 5. 11. 1991, s. 5.